

அகண்டரக ரஸம்! ஸ்
அகண்ட ஐக்கிய ரஸம்!!

குதும் 2

பூஜ்யஸீ சத்ருகு துள் பாபா

அகண்ட ருக் ருஸம்! ஸ்
அகண்ட ஐக்ஷய ருஸம்!!

ஒதும் 2

வெளியீடு :

அன்பின் குடிஸ்,
253/1, மேட்டூர் - பவாணி மெயின் ரோடு,
கோம்பூர், நெரிஞ்சிப்பேட்டை,
பவாணி தாலுக்கா, ஈரோடு மாவட்டம்,
தமிழ்நாடு - 638 311
தொலைபேசி : (04256) 227655

முதற்பதிப்பு : அகண்டஜோதி யாத்திரை வெளியீடு
செப்டம்பர் 27, 2011

பிரதிகள் : 350

அச்சிடலோர்:

ஆரித்ரா பிரிண்டர்ஸ்,
பெங்களூர் - 560 003.
தொலைபேசி : (080) 23346025

பொருளடக்கம்

வரிசை எண்	தலைப்பு	பக்கம்
1	பாடல் 60	104
2	பாடல் 61	105
3	பாடல் 62	106
4	பாடல் 63	108
5	பாடல் 64	110
6	பாடல் 65	113
7	பாடல் 66	114
8	பாடல் 67	115
9	பாடல் 68	117
10	பாடல் 69	118
11	பாடல் 70	119
12	பாடல் 71	120
13	பாடல் 72	121
14	பாடல் 73	122
15	பாடல் 74	123
16	பாடல் 75	124
17	பாடல் 76	125
18	பாடல் 77	126
19	பாடல் 78	127
20	பாடல் 79	128
21	பாடல் 80	129
22	பாடல் 81	131
23	பாடல் 82	132
24	பாடல் 83	134
25	பாடல் 84	139
26	பாடல் 85	141
27	பாடல் 86	142
28	பாடல் 87	143

வரிசை
எண்

தலைப்பு

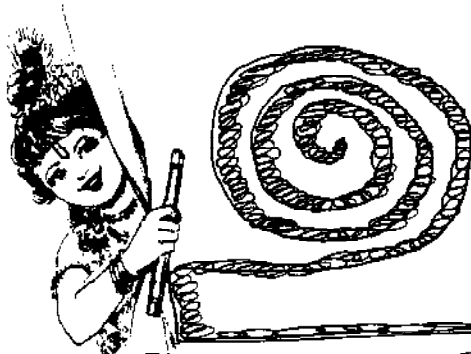
பக்கம்

29	பாடல் 88	122
30	பாடல் 89	125
31	பாடல் 90	127
32	பாடல் 91	129
33	பாடல் 92	151
34	பாடல் 93	152
35	பாடல் 94	153
36	பாடல் 95	154
37	பாடல் 96	157
38	பாடல் 97	160
39	பாடல் 98	161
40	பாடல் 99	163
41	பாடல் 100	164
42	பாடல் 101	166
43	பாடல் 102	168
44	பாடல் 103	169
45	பாடல் 104	171
46	பாடல் 105	175
47	பாடல் 106	179
48	பாடல் 107	180
49	பாடல் 108	185
50	முடிவுரை	208

எல்லாம் நீ!

ஸ்வயம்புத்ரவாம் தத்துவம் அஸி ஸ்வஸ்த்யம்
 வாக்கியம்
 ஸ்வஸ்த்யம் உப தேசம ஹா வாக்கியமாகும்.
 இயலும் அகம் பிறம் மாஸி ஸ்வஸ்த்யம்
 வாக்கியம்,
 இவரும் அனுபூதி ம ஹா வாக்கியமாகும்.
 மயன்ம ரு வா பிரகநா னம் பிறம் மம் வாக்கியம்,
 மனனத்தின் அபியாச வாக்கியமாகும்.
 அயமா ன்மா பிறம் மம் என்றறையு வாக்கியம்,
 அவைகீ கவ்வாம் சம்மகமம் வாக்கியமாகும்.
 கருத்து: - த த் து வ ம் அ ஸி (அ து வ ம்
 நீ க ரு க் கி ரு யி) ண்ற ம ஹா வா க் கி ய ம்!
 ஸத்ரு கு ணி ன்! உப தேச வா க் கி ய மாகும்.
 ① அ க ம் பி ர ம் மா ஸ் றி (யா ம் அ து
 வா க் கி ரு க் கி ரு யி) ண்ற ம ஹா வா க் கி ய ம்!
 குன்சு னிய ம ஹா வா க் கி ய க் கை ஸ் வ ய
 அ னு ப வ மாக! அ னு ப வ ி க் கு ம்
 அ னு ப வ ம ஹா வா க் கி ய மாகும்.
 ② பி ர க் தா ன ம் பி ர ம் மம் (பி ர ம் ம
 பி ர க் தை யோ ரு கி ரு நு ம் கு ய

105

உயர் உவகயிரகீரையோடு
 கிராஜேண அநிவயுத்துமீ!
 மனன உணர் வினீமறவாக்கியமாஹீ
 60 அயமாநீமாபிரமீமமீ!
 யாமீ அதுவாக பிரமீமமாஹீ வே
 அருக்கி ருமீ) என்மறவாக்கியமீ
 அத்வைதநானசயைக்கீ!
 உரியபக்கீ வக்தைதொடுக்கீ.
 மறவாக்கியமாஹீ.

நான்குமறவாக்கியரகஸ்யமீ

61 —x—x—x—x—x—x—x—

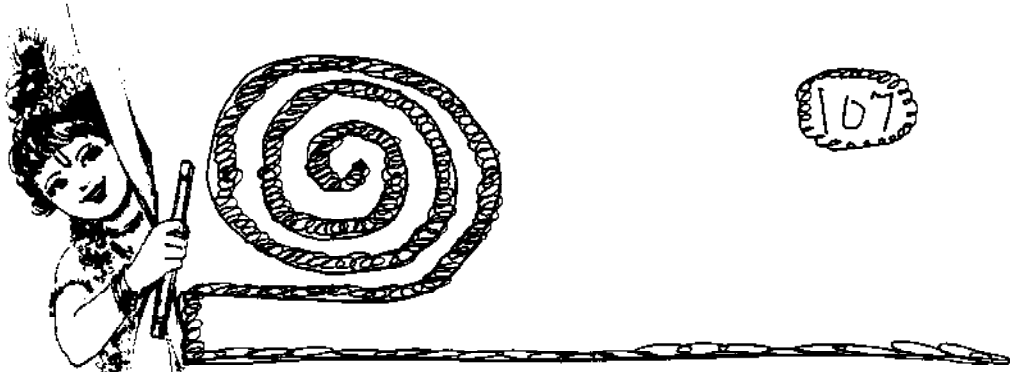
முத்தியுறவேண்டுமென அச்சைசெய்தால், (அது)
 மோஷத்தின் வாகுடடேதன் உயிர்தாடித்தல்.
 பக்தியுடன் நன்றாக விசாரம் செய்தால், (அது)
 பாங்காகப் பரப்பிரம்ம குணம் எய்தல்.
 இத்துவைதஜகதையஸ்வாம் அறமறத்தல்,
 இத்தனையும் பரமார்த்த தசையில் வாய்வே.
 அத்வைத பரப்பிரமீமமீ ஜன்றே உணர்மை.
 அதுவேந் அணுவுமிதில் ஐயமில்லை.

கருத்து:— முக்தியில் உனக்கு ஆசை
இருந்தால், பகலுக்கு வேண்டாம். ஜீவன் புகி
வேண்டும். நீ பகல் செய்தாலும் நிச்சயம்
பகல் பண்ணி! ஆதம் ஞானம் அடைய வேண்டும்.
துறைகு ஞானம் வேண்டாம் துறைகுபயம் வேண்டாம்.
இவ்விரண்டும் பரமார்த்தத்தருவியில் சித்தப்பொய்யே.
அ த் தை த ப் பரமார்த்தம் ஒன்றே ஸத்தியம்.

62 பகலுக்கு வேண்டாம்/பகலுக்கு வேண்டும்.
 மிகமிகவும் சப்தத்தறதவிரும்பி சொன்றால்;
 மிகவாக்கின்துக்கத்திற்கு ஏதுவாகும்.
 புகல்பலவாய் சப்தத்தறதபாரிந்துகேட்டால்;
 விரும்பும் மறைமயக்கத்திற்கு ஏதுவாகும்.
 வசுவிதமாம் அர்த்தத்தை விசாரம் செய்தால்;
 விவிதமறைதுக்கத்திற்கு ஏதுவாகும்.
 தகுமகணை! ஆதலினால் அனைத்தும்தள்ளி;
 தற்பிரம்மம் தாமனவே நிச்சயப்பாய்.

கருத்து:—

ஓருவாக்குபுரியவைத்து விடவேண்டும் எனன்று
 அந்நகம் பேசு
 உன் வாக்கைகுவிரயம் பண்ணுகே.
 அது உன் வாக்குக்கே துக்கமாய் குடியும்.
 ஓருவா சொல்லும் வார்த்தைகளை உன் மன
 மயக்கத்தால் உருவிய கேட்காதே.
 அதுமாயா ஜாவத்தை உண்டுபண்ணி, மனமயக்க
 த்தை உண்டுபண்ணி மனதை / தெடுக்கும்.
 ஓருவார்த்தைக்குப் பவப்பல அர்த்தம்
 நொள்ளாதே. அது வித விதமான துக்கத்தை
 உண்டுபண்ணும்.
 ஆகவே சொல்லிவிட்டு கேட்டல்! விளங்குவி!
 மூண்டுறையும் சூன்றுபடுத்து.
 அதாவது தோற்று வதும்! சூலியபதும் சூன் றே!
 அது நா மூன்று என இக்கியப்படுத்து.
 வார்த்தையின் மைய ஜாவம்.

63

புரையறவே உணர்வாருளீ உணர்ந்த பின்னர்;
 பூரணமாம் அவ்வாருளின் சாக்ஷாத் காமம்;
 மருவியிட நிதித்தியாசம் செய்வதல் வால்;
 மற்றிறையும் நூல்வழியே செல்வவொண்ணு
 தெரிவாருளீ நூல்வழியால் அறிந்தபின்னர்;
 தெரிவித்த நூல்வழியே மீண்டும் சொன்னால்;
 உரைகருகன் வாக்குக்குத் துக்கமென்றே;
 உபநிஷத வசனமெல்வாம் உரைக்குகின்றே?
 கருத்து:— இப்பாலில் வரும் கடைசி எட்டாவது
 வாயில் உபநிஷதங்கள் உரைத்தின்றன.
 என சொல்வது தற் காலத்திற் காத
கூறியிடப்பட்ட ஒன்றும் எடை உணர்க.
உபநிஷதங்கள் கோன்றிய காவல் துவாயர யுத
நிற்பாதி யிலும் தலியு கு
முற்பாதி யிலும் மூல ஹானிகளாவ் கிடைத்த
அரிய வாக்ஷிமாநம் ஆவ்நி வரகஸ்யம்
என்ற றி யு தி னுது ஆகிக் கும் ஆதியா ண நரிவாகும்.

109

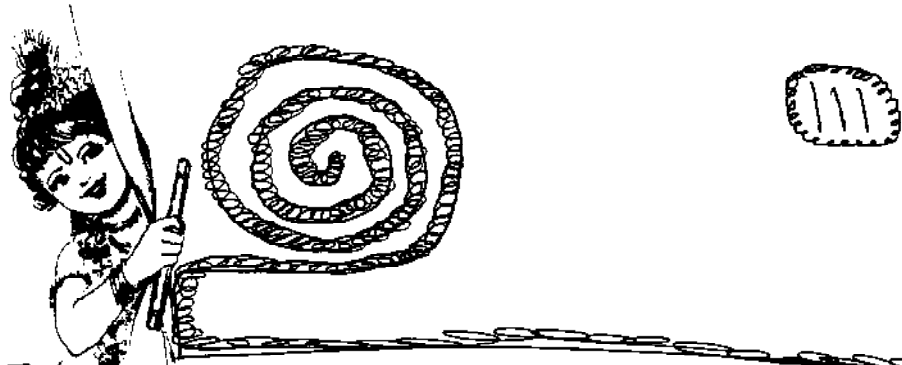
வரும் காவல் கம்படி யெல்லாம் வரும் என்கது
அறிந்தே அணையாடல்கள் கருத்து தெரிவித்திறகு
கம்பாடலின் உடல் யொருள் - குற்றம்
நீக்க (நீக்கி) கல்! பின் தற்ற படி
நிலி! (கற்றயடிநட! கற்றயடி அனுபவி)
பாடல் படிப்பு வேண்டாம் பொறுமை! பணிவு! என்ற
கவலை வேண்டாம்! (வாய் நானம் வேண்டாம்)
அனுபவ நானம் வேண்டாம்! மேலும் முற்கரவங்கனில்
அறிவு பிறகா சிக்ககால், ஒருமுறை வாகிக்கால் பூசும்
அப்படி யே அறிவில் புகி ந்து விடுவம்
இவ்வாறும் இவ்வாறும், எக்களை முறையடிக்காலும்
மனதில் புகி புகில்லை. திகன்காரணம்:-
புற உலக பிற வந்தி யின் நுகரீகி
ஆகம் என்னை? இய்யாடலில் மேலெழுந்தவாறியான
கருத்து - குற்றம் நூலு உணர்ந்தபின்னர், அந்த
நூல் மொழியையே திரும்ப திரும்ப சொல்லுகதல்
படிப்பதால் வா தீடு வி ர ய ம் கு ண னே?
(திகன்காரணம்) ஆகவே படிப்பதை நிறுத்தி என்னு கிறகு.

அது முன் ஓ ல் நூல்க் குப் யொடு நீதுத்.
 விடியவாஸியிலி சிக்கித் தவிதீம் இத் து
 ணத்திவ் அது யொடு நீ காதுளாணர்க
 அனுபவம் கடடி அந்நிலை யெயும் பரியந்தம்.
 ம ன ன டு ம்! நிகித் தியா ச டு ன்
 தி ன டு ம் தே யை யெ ன ன ன் க
 இத்தவியு க னோ டு கா லு தீ கிலி கியாடல்
 சற்றுயொடுதீகாது. அ தேதயாடல் கமண்க.

6A திருவ்விருவ் படிக்கவேண்டாம் அனுபவத்தை சாட்டு.

ஆதலிறவ் தானியத்தை அடைந்தயின்னார்,
 அங்குள்ள பதர்களை (கூர்) ருணிதவே யோல்,
 யேதமுற உணர் யொடுகி உணர்நீத யின்னார்,
 இங்கூற்ற நூலீ யெல்லாம் ஏறிதல் வேண் டும்.
 வாநகமயம் நூலீ யெல்லாம் ஏறிநீத யின்னார்,
 உருந் தியுமே அனவாகம், இடைவிடாமல்
 மோதமுற சரதகமாய் நிகிஞ்சியாசுத் தைப்,
 பரியுடனே சூரணமாய் புகுதல் வேண் டும்.

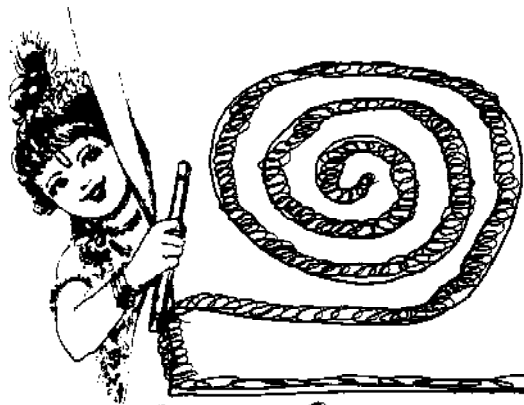

கருத்து :- தானியம் கிடைத்த உடன்புதரை
உபயை தூர எறிந்து விடுவது போல்.

ஸத்தியத்தை உணர்ந்த பின்னர், அநாதரை
தூர ணமாது இருந்த நூல்களை எய்வாம்.
தூர எறிந்து விடு என்கிறார். இதன் உள் ஓர்
ரகசியம் அடங்கி இருக்கிறது அடியாடென்றால்
நெல்லை சூத்திர அரிசியை எடுத்துக் கொண்டு,
உபயை தூர எறிந்து விடலாம். ஆஹவ்?
அரிசியின் மேல் ஓட்டி இருக்கும்
தவிடையும், உறிந்து எறிந்து விடலாம்.

அத்தவிடுகான் பவமும் / பவமும் / ஆகும்.
அரிசி உணவாகும். தவிடு பவம் பவன் / ஆகும்.

அத்தவிடு போன்றது / ஸ்வய
அனுபவம் தரும் நூலாகும்.
மற்றுமீ நூல்கள் அனைத்தும் வாசக மாண்புடைய
உபயை உணவாகும்.

உ மி திவ்வாமல் மணி விளையாது
 சிவியுடீ டுத்து மீ யோன்றதா குமீ
 சிவிக்ஞர்காண்டித்து வளியுடீ திவ்வாமல்
 டுத்து தன யே விளையாது எனது உணர்க்
 தவிடு ராண யாமீ டசால்து கடைசியாக
 ஆன் ம உணர் வைகொடுத்த நூவாகும்
 அக்தகவிர என்ற டு நூபி மட சம்
 இது ப வ டு வது மீ வ ரை
 ஸ ம ரி க் க யே ணீ ர மீ இத ஆதி ஸீயணான்
 களிந் ஸீயய அலய வ க டுத்தாகும்
 தாரணம் :- இது கலியுக கடைசி கோடீ கோஜ
 குண காலமாகும்
 சாண் ஏற டுது மீ ச நூகீக என்கிருவீயகால்
 அவஸீயமீ தேவை யென உணர்க்
 வா தகமான நூபி விடு சாககமான நூபி விடா தே
 x x x x x x x x

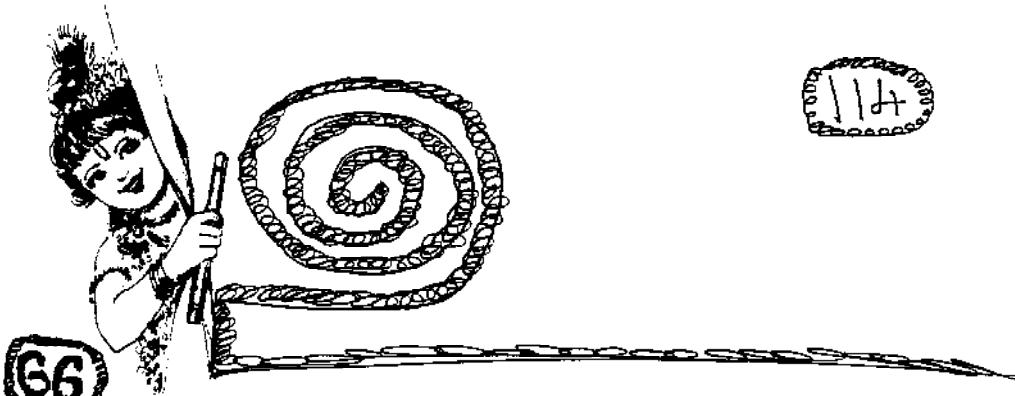

113

65

உலகோர் தாண்கிடுர்
களே என்ருல்: அக்திக
யாம வொறுய்வல்வ

நினக்கயல் போல் தோன்றிய அநநநாமயேம்;
நிகிலமுமே நீயவது வேறையன்து.
தனக்கயல் போல் தனவினுணர் நாமயேம்;
நாமவது சோதிக்கின் வேறே உண்டோ?
எமக்கயல் போல் காண்பவகல்வாம் யாமெ என்தும்;
யாம்தானே ஏக பரமபிரம்மமென்தும்;
உன்மினக்கவல் யாவையுமே திருமடரும்;
மறவாமல் எய்வோதும் நிதித்தியா சிவபாயி.
நருத்து: உனக்கு அன்னியமாய் காணும்.
அனெத்து நாமயேங்கரும்; எவ்வாம் மண்ணை!
புரமே நீயும் மண்ணை! புரமே எய்வடி எயன்ருல்?
தனவில் காணும் அனெத்து நாமயேங்கரும்!
உனக்கு அன்னியமாய் தோன்றவில்லை. அகேவரல்
நனவில் காணும் அனெத்து நாமயேங்கரும்!
யாம்கண்டால் உண்டு. காணவில்லையானல் கிவ்வும்!
அய்வடி யானல் எமக்கு அயலாக எந்த நாமயேங்கரும்
கிவ்வயே கிவ்வும்.
எவ்வாம் மணி நகிய பரமே! பரமகிய யாமே! யாமகிய
பரமே! நனம்மாயும் வரை அனுபவம் கூட்டு
நனவையும்! தனவையுமே! தனையுமே! தனம்

இடுக்கின்ற(து) இவநீடுகின்ற(து) ஆனந்தமென்றும்;
 இயம்பியிடெ நாம மொடு பே மென்றும்;
 தடுக்கமிடு இவ்வம்ச ய சீச-கத்தில்,
 தயங்கிய முன் ஓன்றம்சம் பரத்தின் பேம்
 கடுக்க முயர் இரண்டம்சம் இடுக்கின் பேம்
 சொல்லொடும் அம்சம் இரண்டும்தள்ளி,
 நெடுக்க முயர் வத்திய சிகீ சுமாய் மீடுதும்;
 நின்ற பரம் நாமென வே கிச்சயிப்பாய்
 கடுத்து - நாலாத்த பரத்தை (ஸு) என சொல்லவாம்
 (அது மண்ணும்) அதுதன் நியவாகிய மற யற வை/
 (ஐவத்தை) சேர்த்த துரியல் அது (ஸி) என சொல்
 (அது களிமண்ணும்) அந்த சிகீடு சித்தமாக
 உடையெடுத்ததுரியல்; அக்களிமண்ணிறல் விதவிதமான
 நா ம பே பா ணீ ட ன் க ளி உருவாக் தியது
 ஸித்தாக இடுக்கெடுதரியல் (ஆ) (இ) (ந) (கு) (ந) என
 சித்தமாக மறைய துரியல் இன்பம் என ஆனது
 துன்பம் எனவும் ஆனது
 நா ம பே தீரல் இன்ப துன்பமே என ஆனது
 களி மண்ணில் ஆனந்தம் ஓன்றென ஆனது

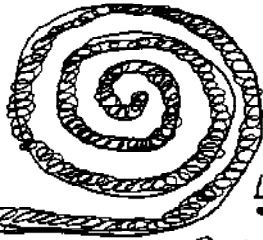

115

நாமமுமீ கிரணிடையுமீ துநீநிதலீ மடமீ ;
 இனைய உண்டா ரும் அகலய ஆனநகமீ ஆய்.
 நாமமுமீ என கிரணீசுமீ கிருகரலீ அப்பமீ & துநயம் |
 எனமுமீ உண்டா ரும் என உணர்க. இய்யோ கரலிய ஆனநகமீ

கனீகரலிய ஸ்து ஸ்து துடன் சேர்க்கரலீ
 ஸ த் ! ஸி த் ! ஆ ந ன் த ம் ! என
 யொருள் பம்
 ஸ்தநாக இருப்பதம் இனீமே னித்தாக கிளிர்வதம் இனீமே
 அதலீ கோனயம் ஆனநகமீ இனீமே என
 (67) ஸத்...ஸித்...ஆனநகமீ...கிரகீகம்.

துவைதம்என்றும்; துவைதமொட அக்வைதம் என;
 தாய பரமாத்ம துவைதம் ஈநதன்றும்;
 இவிதமன்றும்; அவிதமன்றும்; கிலதுண்டின்றும்;
 இவைமுதலாம் ஆங்காங்கே கியம்பவூற்று;
 விவிதமத இவைவுரை எசய வாதம் யாவும்;
 விசாரிக்கீன் விமலபரப் பிரம்மம் தானம்
 குவிதலுற (அந்தி) பரப்பிரம்மம் அதுநாம் என்று;
 கோதறவே பாவித்துக் குறவு தீர்வாய்.

மதுவாதிதளின்கடுத்து
இவ்வுக்கியமானவாடலாகும்.

கடுத்து — உலகில் பரவலாகவேசுப்பதும்
வாதம் பிரதிவாதங்கள் எனவாம்;

துவைதம்/எனவாம்; பரமாத்மதுவைதம்!
எனவாம்; அத்வைதம்/எனவாம்; அதாவது

ஜீவநிலை துவைதம் எனவாம்

பரமாத்மதுவைதம் எனவாம் **யாதும்** அத்வைதம்
எனவாம்

முன்னக பிரித்துவாதம் செய்திருக்கிறார்கள்.

அவை அனைத்தும் குதர்க்கடி குதர்க்கவாதங்க
கூடுவதுவாருந்துமயன்றி; ஆத்மநான்குதிக்குப்
பொருந்தாதது எனவாம்.

அந்தகுதர்க்ககுதர்க்கவாதங்களைவிட
விடும்; அகம்விரும்பும்! இகம்விரும்பும்! அகமேரல்வாம்!
எனவாம்; அப்பதுமைகள் மண்ணுணர்வாம்; மண்ணகிய
பரமே எனவாம்; பரமாகிய நாலும்/எனவாம்; அதுபவம்

கூடும்.

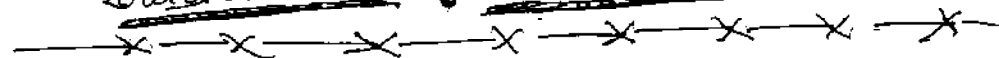
வாதம்விரதிவாத குதர்க்ககுதர்க்க விளக்கம்

68

அகண்ட பரியூரணமாம் பிரம்மம் தானே;
 அறிவற்றோர்க்கு உலகனவே தோற்றினாலும்;
 புகன்ற பல விதமான உலகம் தானே;
 பூரணமாம் அறிஞர்க்குப் பரமாய் தோற்றும்.
 நிகழ்ந்ததிரே இருக்கின்ற ரட்சுதானே;
 தெரிவற்றோர்க்கு அரவனவே தோற்றினாலும்;
 நிகழ்ந்தரவே தெரிவுற்றோர்க்கு ரட்சுதாக;
 நிகழ்கின்ற நீதியினை கண்டோமன் றே !!!
 கருத்து :- ஒருதயிறனது மனமிரட்சியுடனா!
 கூடியவர்க்கு சும்பமநு தேவ

அறிவாகிய ரகாசியவர்க்கு ஒருதயிறு
தேறலும் அகேயேவ;
அஞ்ஞானிக் குக்கு அவ்வு வகம் நாம குய ஐக ஜீவ
வடிவாக தேவந் தும். ஞானிகளுக்கு அவ்வு வகம்
புதுமை களாகவுமீ/ மண்ணாகவுமீ/ மண்ணு கிய
பரமாகவுமீ/ பரமாகிய நாமாகவுமீ/ ஆனந்தமாக தேவந் தும்
மனதின் பிறட்சி / அறிவி ன் கிறமை விரகம்.

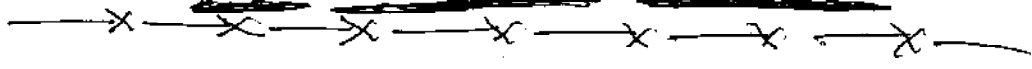

69 நச்சுவமாய் உணர்வுற்று நினைந்துநினைந்து
 நிலையதுவே தைவலிய மோகமுமாடும்.
 துச்சமில்லா அந்தநிலை எதாடர்கீதோர்மீண்டும்,
 துன்பமூர். துகண்ம ருவார். சுகமேசார்வார்.
 எச்செயலும் செய்து முடிந்தவராவார்.
 ரம்போதும் ஒருபநவடிவாய் நினைவர்.
 அச்சுகவடிவான அண்ணோர்க்கு இங்கு,
 உண்பவ விலகாமம் சீனியுயிர்.

கருத்து :- அகம்பிறம்ம மாவனையிவ்! அசையாமல்
அனுபவம்கூட்டியவர்களே, ஜீவனி சூக்தராவர்.
அவருக்கு சஞ்சவம்! துன்பம்! துயரம்! இல்லை.
அவரே பிறந்தபிறவியாய்க்! அடைந்தவராவர்.

அதுவே
செய்துமுடியாத செய்து முடிந்தவராவர்.
அவருக்கு இங்கு பவம்! பந்தம்! விகாரம்! விலகா
எதுவுமில்லை.
பிறந்த பிறவியாய்க் அடைந்தவர்.

தனிசொடுப நிலைமருவாது அலுவோடுக்கு;
 தளர்வுதரும் பவ பந்தம் தவிர்வதெந்நீந்
 ணன் செய் யி னும்துன் சொடுபநிலி இசையா டோர்க்
 ன்ன குறுமீயவ பந்தம் ஆறவா தெனினும்;
 சஞ்சவ மில்லா பாவனையே செய் யோ டுக்கு;
 சவமனதின் விகல்ப மெல்லாம் தவிர்வதாலை,
 அந்நாமைமாம்/ஆவரண விடச்செய்கள்,
 அனீதுமில்லா சொடுபநிலி அனுமனைறே
கருத்து :- நாம யார் என விசாரித்தறுயாமல்
தம்மை ஆதாரமன உணராமல், வேறுபந்த சாதனை!
செய்கறவும், துன்பம்/சஞ்சவம்/கொடுக்கும்பயம்
பந்தம்! ஐனை மரணம்! நாசமாகாது எனை உணர்க.
நாம டுப/ஆ வ ருண ம ய கீ க டு ம்/அதரல்
விட செ ய ச்ரீகேகவக்கடுந்மும் ம ய கீ க டு ம்
நா ச மா க ர து எனை உணர்க. விசார நானம் எய்தி
யவர்களுக்கு, ஆ த் ம சா ணா க் கா ர டு ம்!
இவன் ஓக்கியும்! கியர்யாக திடைக்கும் என உணர்க.
விசார நானம் வேண்டும் என வலியுறுத்தல்

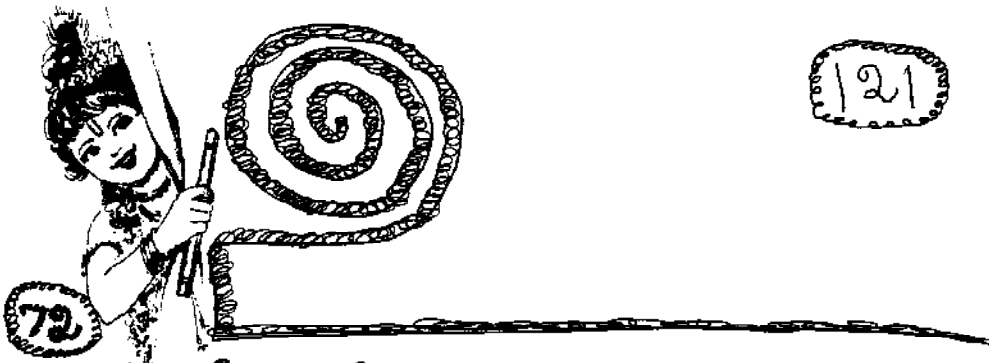

71

ஸ்தகுருவின் சந்நிதியில் சீர்ந்த வண்ணம்,
 ஸாதுக்கள் சகவாசம் செய்த ந்தங் கே,
 நிர்க்குணமாம் பரமீரம்ம சொடேயம்தானே,
 நிகிலருமாம். அதுவேநாம். அதுவேஉண்மை.
 அகூரமாம் பிரம்மமதே வேதாந்தங்கள்.
 அனத்திநீரும் வானுளாகும் என்னிய வண்ணம்,
 தீக்கபர நிர்ணயமே திடமாய் செய்தவ் (உண்)
 தளர்வை எயல்வாம் தவிர்க்கின்ற விசாமமமமம -
கருத்து :- தன்னை அறியும் அறிவாகிய ஆத்ம
நானபாடத்தை! உன்ஸ்தகுருவின்!
முன்பாக, ஐயம் தீரியறகேட்பின், அந்

பாடத்தை! மகேட்டுரைந்த
அன்பர்கள்! முன்னிலையில் ஸ்துதவங்கமாக
விளக்கமாக ஒருநிவு வறவாம். வேறுபாடம்
உள்ளவர்கரிடம் ஒருநிவு வற வேண்டாம்.
அப்பாடத்தின் கருக்கம் :- எல்லாம் மறைபதுபையகளை
எல்லாம்மன்னீனே! மண்ணதையமமே! பறமாதியயமமே! என்
ஸ்தகுருவும் ஸ்துதவங்க ஒருநிவும்

121

கருதியென்றும், சீமருதியென்றும், நூல்களென்றும்,
 சூட்சுமமாம் வேதாந்த நூல்களென்றும்,
 கருதும் இதிகாச மென்றும், புராணமென்றும்,
 தாமிகமே ஷதலிய ஆகமங்களைன்றும்,
 ஒருமையென்றும், இருமையென்றும், ஒன்றுமில்லி.
 உள்ளவெல்லாம் அகண்டபரப்பிரம்மம் தாமும்,
 பரவிய அப்பரப்பிரம்மம் நாமே எனையு,
 பாவித்து, பாவித்து, பரமே ஆவாய்.

கருத்து :- வேதம் என்றும், சாஸ்திரம் எனினும்,
 அண்டமே தேவநதமீவங்கருக்கிழ், மண்டகருக்கிழ்,
 அறுவகீடுமீ/மனதநீடுமீ
 உரைக்கும் தாங்கள்

அதி சூட்சும வேதாந்த நூல்கள் எனினும், புராணம்
 எனினும், ஆகம நூல்கள் எனினும், இதிகாசம்
 எனினும், சன்னிவின்னவாக கூறும் கிழை யெல்லாம்,
 நாம சூப/ஜக ஜீவ/ஈச/தேவந்தம்/கருப்ப/மந்தம்/
 மனையு/கிழைகனினை/சூகீக்கீகீபே/பாட்டி/நிபிக்கே
 யின்னி உரைகுன்றியில், எந்த கட்டுதலும் கிரவாக
 சர்வ சுவ த ந்த ர மா ன/ப ர த் தி ன் டு /
 மெலேகூறிய இனும் வாருந்தாது ஆறல் கிழை அனைத்தும்து

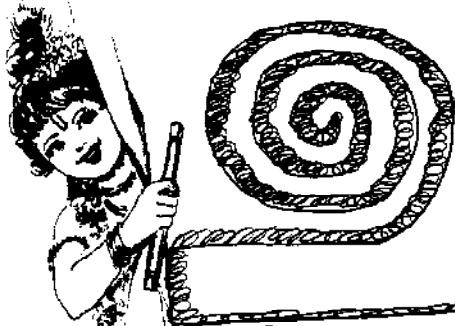
122

கா
லாப ர தி லீ கோ ன் றி ய ஸை க ளோ
ப ர தி லீ தி ஸை க ளீ க லீ ப ர மீ க லீ வ ளீ க லீ தி ஸை க ளீ க லீ
ர ல வ ளீ ம ணி ம ய ளே ம ணி னு க் கு அ ன் னி
ய ளா யீ எ வ கு மீ எ து வு மீ க லீ வ ளே க லீ
ம ண் ன கி ய ம ளே ப ர ம ளி ய த ர ளே எ னை ப ர வ ளீ து
ப ர வ ளீ து ப ர வ ளீ து ப ர வ ளீ து ப ர ளே ஆ வ ளீ

73 ப ர ப ள வ ளே ஸை சு ளீ க ளீ க ளீ க ளீ க ளீ

சித்தம் அல்லால் பிரபஞ்சம் என்னுமிலீ.
 சித்தம் தான் பிரபஞ்சம் எனவே தோற்றம்.
 சித்தம் அல்லால் ஸம்ஸாரம் என்னுமிலீ.
 சித்தம் தான் ஸம்ஸாரம் எனவே தோற்றம்.
 சித்தமதை சோகிக்கிள் ஸித்தே ஆகும்.
 ஸித்தான சித்தமதே சிவமாய் நிற்கும்.
 சித்தமில்லா ஸினீமயமாய் சிவம் நாய் எனிறே
 சிந்தித்து! சிந்தித்து! சிவமேயாயாய்.
கருத்து:—மனம் & புத்தி சித்தமே நாமரூப ஐகமாய்
அஹத்வ தோற்றமாகவுள் தோற்றம்.
அச்சித்தமே சஞ்சலமான ஸம்ஸார ஸாஹரமான
பந்த, பரசு, பந்தினி, வினை & பும் ஆகும்

123

அந்தித் தூதர் தந்த அறிவு நீறி விசாரி
 செய்து யாரிதகால் சிந்தம் நித்தாய் மாறும்
 பின்னித் தே! ஸத்தாய் பரமாய்
 பிரகாசிக்கும்
 அங்கு அது நாம வொம் நாம அது வொம்

74 சிந்தித்து சிந்தித்து சிவமாதேநிவே

மனதையல்லால் ஐகமுதலோர் அணுவழிவீ
 மனநதுவே ஐகமுதலாய் தோற்றவாகும்
 சொனமனது ஸங்கல்ப வடிவேயாகும். (அந்து)
 சோதிக்கின் ஸங்கல்பம் ஸித்தாய்தீரும்
 மனதுடைய ஸங்கல்பம் ஸித்தாய்தீர்ந்தால்
 மனநதுதான் ஸின்மயமாய் சிவமேயாகும்
 ஜனாநிலிவா ஸின்மயமாய் சிவம்நாய்என்றே
 சிந்தித்து சிந்தித்து சிவமேயாவாய்
 கருத்து : ஸங்கல்பமே உலகம் ஸங்கல்ப
 பரஸுகமே மோகமே என்ற மந்திரானிகளின் உபதேயபடி
 யும், மனம் நினைக்கால் ஜனமம் மனநகல் மரணம்)
 ண்ணிய யடி யும், அறிவு நீறி விசாரிக்கால்

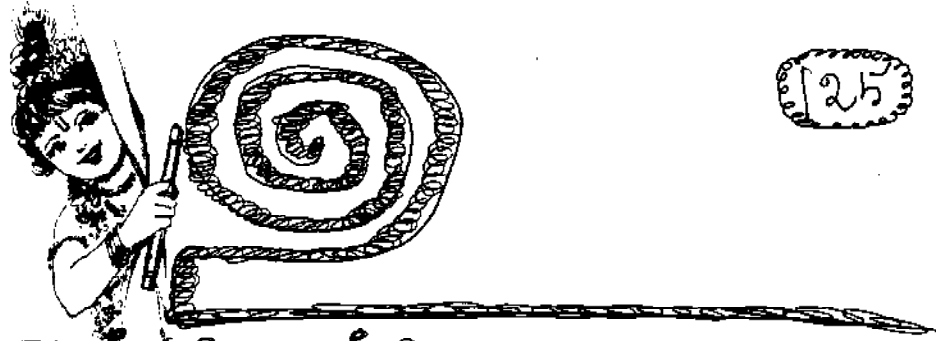
124

மனமே உலகம் / உலகமே மனம் ||
 மனமனை இடுயு ஸங்க லீபம் எனினும்
 கற்பனை ஆகும் தீசு ஸங்கல்பத்தை வைத்தே
 மனைத / விசா லித்தாவீழ் மனம் ஸித்தா ய மர
 மனம் மறையுடையது / மறையா / ஸீபகவரனுடையது

ஸீபகவரனே ஸினைமய பரம் அம் ஸம்
 அப்படியானால் பரமீகரீடு அன்னையமாய் எதுவுமில்லை
 அகம் பிறம்மம் / பிறம்மம் அகம் / அதுவே
 நாம் / நானே அது / சிந்தித்து சிந்தனை ஆகும்

75

ஸின்மயமாம் எம்மிடையே அறிவு உத்தீது
 ஸின்மயமாம் எம்மிடையே மறையும் இருந்து
 ஸின்மயமாம் எம்மிடையே அடங்கலாவே
 ஸின்மயமாம் எம்மையல்லால் மனதெனில்
 ஸின்மயமாம் எம்மையல்லால் மனதில்லாதது
 ஸின்மயமாம் நாம் என்றும் சிவமே என்று
 சிந்தித்து சிந்தித்து சிவமேயாவாய்

கருத்து :- ஸக்திய சௌபமாகிய, எம்
மடமே இந்த மணது உதித்தது.

எம்மிடமே இருந்து விளையாடியது.

” ஒருங்கிமறைந்து விட்டது.
அய்யடியானால், எமக்கு அயலாக மனதில்லை.
எமக்கு அயலாக எவரும்! எதுவும்!
இவ்வாறையினால், எல்லாம் யாமாகிய பரமே.
பரமாகிய யா லுள்ள சிந்தித்து/சிந்தித்து!
சுமலரே சுகமாக இருக்கிறோம்.

76 அதுவும் சிந்தித்து சிந்தித்து சிவமாமே நமியாமே.
—x—x—x—x—x—x—x—
ஸின்மயமாம் எம்மையல்லால் ஸங்கல்பத்தின்.
செயலான ஷகத்தோற்றம் எவையும்கில்லை.
ஸின்மயமாம் எம்மையல்லால் ஸங்கல்பத்தின்.
செயலான ஜீவெல்லரர் யாரும்கில்லை.
ஸின்மயமாம் எம்மையல்லால் ஸங்கல்பத்தின்.
செயலொன்றும் ஒரு காலும் இவையே இல்லை.
ஸின்மயமாம் நாம் என்றும் சிவமே என்று.
சிந்தித்து! சிந்தித்து! சிவமே யாவாய்.

கருத்து :- பூரண சைத் தன்யமே, அதன் நிபூலான
 மாயாவை பற்றிய நுபேயிஸ், ஸ்ரீ க வ ன் னை
 ஆனது மாயாவின் னைந்த சை/ம ன ம ன னு ம்.
 மனதுன் னுநீறக் கநியி னே, நாம ரூப/ஐக ஜீவ!
 தோற்றமா னும் அவிபர யானவ், சைத்தன்ய ஸ்ரீமக
 வானும்! அவன் மாயாவும்! அகன் ம ன னு ம்!
 எம் மையல் வரவ் சேந்தலீர் அவிபர யானவ்,
 நாம ரூப/ஐக ஜீவ! ன ச கோற்றம்
 அநன் தி றி கை க ரு ம்! எமக் க ய லா ய்!
 இலிவ னே கி லீ வ். எல்வாய் சூன் றே. அதுவே நாமம்!
 நாமே அது! என சிந் கி த்து சிந் கி த்து! அந்நாமம் என
 உதுயம் சிந் கி த்து சிந் கி த்து உயமாவதானை. ஆயாய்.

17

ஸின்மயமாம் எம்மிடையே கனலில் கண்ட,
 ஐகமுதலாய் எமக்கயலாய் இலாததே போல்,
 ஸின்மயமாம் எம்மிடையே நனலில் கண்ட,
 ஐகமுதலாய் எமக்கயலாய் என்றும் இல்லை.

127

ஸிண்டியமாய் நாம்தானே என்றும் ஒன்றும்
 ரிசுறிந்த கிலபூரணமாய் சிவமாய் நின்றேம்
 ஸிண்டியமாய் நாம்தாமாய் நின்றேம் என்து,
 சிந்தித்து! சிந்தித்து! சிவமேயாவாய்.
கருத்து:—ஸத்திய சசாருபமான ஸிண்டிய
 வடிவான, எம்/கனவில்கண்டுக லீவ/ந.ச!
நாம டி ப/கொந் ற மீ/ எவக் கு அண்ணியமாய் திவீவ
அகேபோவீநனவிலீ கரணம் கா ட் சி த று மீ!
ராமக் கு அண்ணியமாயிளீ தி. — சி த று மீ!
எவ்வாய் யர மே/ யர மே எவ்வாய்/ எனை சிந்தித்து!
சிந்தித்து! அது வே யர வாய்.

78 அது உம் சிந்தித்து சிந்தித்து சிவமாவதாம்
 x — x — x — x — x — x — x — x —
 அகம்பிரம்மம் என்றுணரும் ஆத்ம ஞானம்,
 அதிசிடமாம் விவேககீதால் ஜனியதா கும்
 அகம்பிரம்மம் என்றுணரும் ஆத்ம ஞானம்,
 ஆசிரியன்/கருணையினால் கிடைப்பதாகும்
 அகம்பிரம்மம் என்றுணரும் ஆத்ம ஞானம்
 அனவரகம் படிக்கீதால் உநியதா கும்
 அகம்பிரம்மம் என்றுணரும் ஆத்ம ஞானம்,
 அகண்டசிவம்கருணையினால் நிலியதா கும்

கருத்து :- அகம்பிரம்மம்! ஐகம்பிரம்மம்!
அகமே எஸ்வாம்! ஐகம்! பரமூ! ஜீவரீக ரும்!
சிவதாம் திவீ.

ர ன் ற ஆ த் ம ரா னை மா னை து !

திடமான விவேக மையாக்கிய த்தாவ் உண்டாயதாம்
ஸ த் து ரு கி ரு மையி னை ல் திடைப்பதாம்

தைவதாம லாவ் திடைபறத பயிந்தியிருவ் உறுதியாம்
அ க ணீ ட தி வ ம்! க ரு மையா ல் நுகிப்பதாம்

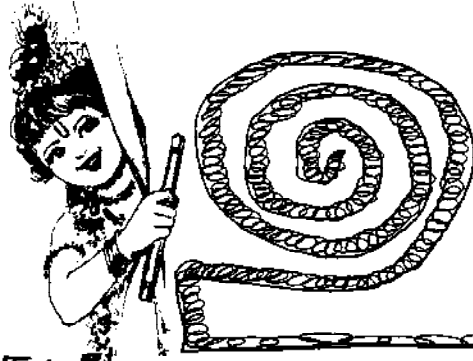
79 அகம்பிரம்ம ஆகம் ஜானம் எவருக்கு மாகியயாம்
(அகம்பிரம்மம்! ஐகம்பிரம்மம்! அகமே எஸ்வாம்! எனும் ஆகம் ரானம்)
வசனத்தை ஸப்தத்தாவ் உரைப்பதற்கோர்

உருத்தலில் ஆதவினல் அசுத்தரவீவாம்
நிஜவடிவின் பாவனையில் மனது நின்று

நிச்சலமாய் அனுபூதிநிலிக்குமட்டும்
பிசுதறவே சர்வமுமே பிரம்ம மென்று

பிரம்மமதே நாம் எனும், நாம் அது எனும்
அசலமதாம் அகண்டாண்ம சொடுபம் தன்னை

அறிவிக்கும் ஸப்தத்தாத உரைக்க வேண்டும்

129

கருத்து :- அகம் பிரம்மம்! ஜகம் பிரம்மம்!
அகமே எலீவாம்! என்ற வாக்கின் ஸபீ கருத்து
வாய் விட்டு சொல்வதில்! எந்தவந்தக்கருவியில்
பரிபூரண நிலை/கருவியை சொல்லிக்
கொண்டிருக்கவேண்டும். உபயடி சொல்வதில்
அகண்ட அனமயாவனே!
கியல்பாக அனுபவமாகும். உதயத்தி
தைவகரணை மொவ்தியாநிக் கவேண்டும்.
யத்யாவம் தத்யவதி/என்றது
பிரம்மம் அனமயாவனே சொல்லும் தில் யல் அனுப
வமாகும்.

30

—x—x—x—x—x—
 மாரணமில் அறிவான பிரம்மம் அல்லாவ்.
 மாயைகல்பி! அலிததைகல்பி! மந்திரத்தில்.
 சீரணமில் அறிவான பிரம்மம் அல்லாவ்.
 ஜீவனில்பி! எசுனில்பி! ஜகத்தும் கல்பி.
 பூரணமாம் அறிவான பிரம்மம் அல்லாவ்.
 மாய்யுமில்பி! மாய்யுமில்பி! பிரித்தானத்தில்.
 காரணமாம் அறிவான பிரம்மம் அல்லாவ்.
 காரியமாய் காண்கின்ற ருதையயுமில்பி.
கருத்துக்கியமான பாடலாகும்.

கருத்து - காவாதீதபரமசாஸ்திரமேவமானந்தியாயி
 மண்ணைக் கண்ட நுடையல். நாமரூபமாத் திமையவீவ
 ரவரும! எதுவும! இவ்வயே இவ்வீ
 ஸ்வருகருகரிமாய்காஸ
 தாய்துண்டிக்குண்டாய
 ககாண்டகமாய் அருகது
 அருக்கமது! அருக்கும்! என ஆதிபீமஹான்கர்
 எக்ககரைமஹயம் இவ்வீ! வாகீகரக அறிசெருமீ
 அதுவே/வாஸைக ளா க மணி,
 ளீ கைந்ரஹம்! கிருமீயம்! கதைக்குகாறை, அருகதுவே
 உண்டான நுடையல். அ... து... வே
 மாயா ஆனது. ன. குன் ஆனது. அரு
 ஜவன் " ஐகருகமம் " எனயுத்
 வாதவாக இடகடபடாதித ளா ஆனது
 இவை அகீகரம் ரசா லீ யு மீ! ஸாருரும ஆகம்
 வாக்கும் அகன் ஸாருரும ஆகம் எனயுத்
 வே ருருயுண் னு க்கு ம் இவ்வயே இவ்வீ

131

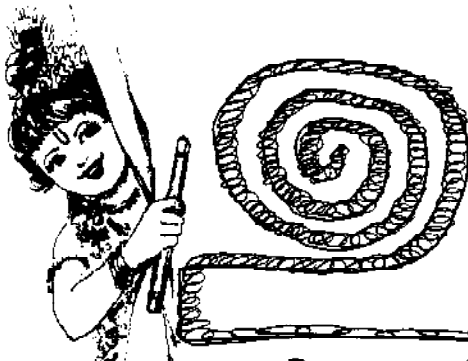
ஆகவே ம ஹா தா ர ண னு ம் ! கா ர ண னு மீ !
 அதன் தா ரி ய னு ம் ! தா ரி ய வ னீ து க் க ரு ம் !
அ து க் கு அ ன் னி ய ம்
 ர னீ த க ள ம் ய னு ம் ! வ ம் ய னு ம் ! து ன் ய னு ம் ! ! ! இ ல் வ லே க ன் னி
 எ ல் வ ம் ப து மை க ரு ம் ! அ வை க ன் னி ம ண ம் ய னு ம் ! !
ம ண னி தி ய ப ர னு ம் ! ப ர ம னி தி ய ப ர னு ம் ! ப ர ம னி தி ய ப ர னு ம் !
 ர ன அ னு ப வ ம் ச ட ட டி க் க ம ன ம் ச ம் ம ர யி ரு ம் ப ர ய ன க்
 ப ர ம் ம தி க லி ன் வ ர ன க் க ம்

81

பிரம்மமதேமுமீரீத்தி! எனவும் கோந்தும்.
 ,, சூவ சிவம் ,, ,,
 ,, ஜம்யுதம் ,, ,,
 ,, அனந்த உலகு ,, ,,
 ,, சராசரமாய் கோற்றலாகும்.
 ,, சதவ முமாய் ,, ,,

பிரம்மமல்லாது ஒருவாருளும் என்தும் இல்லி!
 பிற நிகியிடும்வாருளல்லாம் பிரம்மம்தானே.
 கருத்து :- ப ர ம் ம ம் ம ல் ல ன் னு ம் எ ன் னு ம் இ ல் லி !

அ ன் னி தி ய ப ர னு ம் ப ர ம னி தி ய ப ர னு ம் ப ர ம னி தி ய ப ர னு ம்
ப ர ம னி தி ய ப ர னு ம் ப ர ம னி தி ய ப ர னு ம் ப ர ம னி தி ய ப ர னு ம்
ப ர ம னி தி ய ப ர னு ம் ப ர ம னி தி ய ப ர னு ம் ப ர ம னி தி ய ப ர னு ம்
ப ர ம னி தி ய ப ர னு ம் ப ர ம னி தி ய ப ர னு ம் ப ர ம னி தி ய ப ர னு ம்

அகாவது பிரம்மத்தில் அனைத்து நாம யோனிகளும் இல்லை
 அந்த
 பிரம்மம் இவ்வாமலீ அனைத்து ” ”

மண்ணில் பாண்டங்கள் இல்லை மணி இவ்வாமலீ பாண்டம்
 இல்லை என்மது போல தூர்

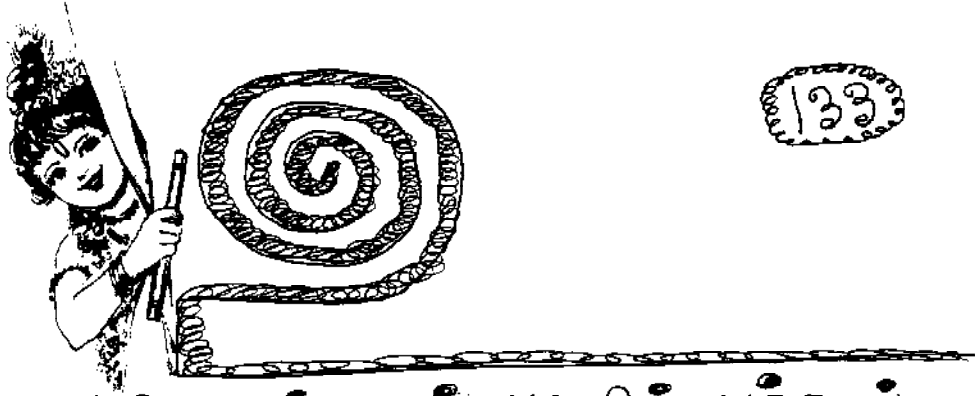
அது வேறும் தோகை! அது வேறு சதா சிவம்
 ஐயுதம்! ” கோடானுகோடி
 கோள்கள்தலைகம்

அசைவன அசையறனை ” எவ்வாறும்
 பிரம்மம் அல்லவது ஒரு மொரு நாம்

காண்பதும் கேட்பதும் பிரம்ம மேஜை
 எவ்வாறும் மண்ணை! மண்ணை தியயறமே | பறமாதிய யறமே

பூரண பிரம்ம விளக்கம்
 சகவபூமாம் இவை வேறு நாம் வேறு

சுற்றி பிரம்மம் வேறறன் றறண்ணும் பேத புத்தி,
 அதிவகுமே அகண்ட பரப் பிரம்ம மென்றும்,
 அது நாம் என்று நாம் அது என்று

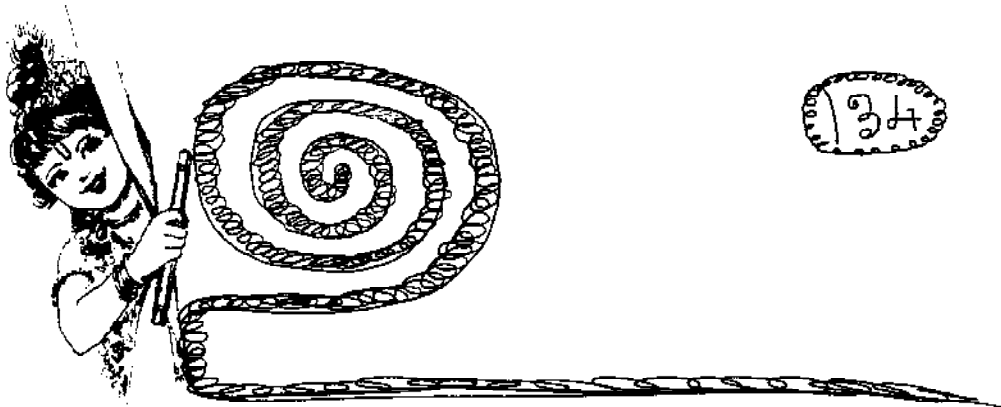

வெகுதிடமாம் அகண்டப் நிச்சயகீதாவு
 ஆறு ஹேற ஹே எஸிகாக நீங்கும் அன்றி
 இகழ்வுதரும் தருமபாசையாவொன்றும்
 இயம்பிய இய்யேதமகி எஸிகிவீங்கா (ஆ)

கருத்து:- நாம் சூய/சாந்தபந்தபாசப் பற்றிவி
 சூத்திரிநுக்குத் தம னது டைய வர்களுக்கு
 அனத்து நாம வேங்கரும் வேறு வேறுகவும்!
நாம் வேறுகவும்!

பிரம்மம் வேறுகவும் | (1) (2) (3)
 (4) (5) (6) (7) (8) (9) (10) (11) (12) (13) (14) (15) (16) (17) (18) (19) (20) (21) (22) (23) (24) (25) (26) (27) (28) (29) (30) (31) (32) (33) (34) (35) (36) (37) (38) (39) (40) (41) (42) (43) (44) (45) (46) (47) (48) (49) (50) (51) (52) (53) (54) (55) (56) (57) (58) (59) (60) (61) (62) (63) (64) (65) (66) (67) (68) (69) (70) (71) (72) (73) (74) (75) (76) (77) (78) (79) (80) (81) (82) (83) (84) (85) (86) (87) (88) (89) (90) (91) (92) (93) (94) (95) (96) (97) (98) (99) (100)

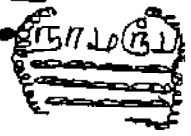
மன போதை மயக்கம் ஆகும் என உரைக.
 வெகுதிட உறுதி நிச்சயகீதாவு!
 எல்லாம் வளம்மை களே/எல்லாம் வளம்மவாட்டை/
 எல்லாம் மண்மயமே/மண்ணகிய பறமே!

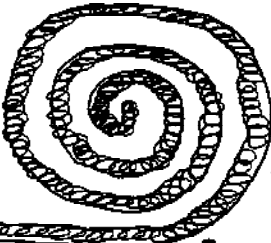
பரமாகிய நாமம் / நாமாகிய பரமம் என
உணர்ந்தரவன்றி, வேறு எந்த கர்ம
உயர்சனையுமே! ஆகவே நானே
நாயகம் என்ற புறமாய் எனக்கே நீக்கியம்.

83 திட உதிசைநக்கிய உணர்வாகும்.
அகம்பிரமம் நிச்சயமே அகத்தியுள்ள,
அந்நானம் சந்தேகம் அனைத்தும் போக்கும்.
அகம்பிரமம் நிச்சயமே அகத்தியுள்ள,
அனேகவித விபரீத னோஷம் நீக்கும்.
அகம்பிரமம் நிச்சயமே ஆன்மாவின் கண்,
அசந்தேகமாய் அமர்கின்ற சமரகிருஷ்ணம்.
அகம்பிரமம் நிச்சயமே உன்பதியந்தங்கள்,
அணுவமிலவா அபரோக்ச நாண்டிருக்கும்.

கருத்து :- அகம்பிரமம்! ஐகம்
பிரமம் அகமே எவ்வாறு நாமம்
ஐகம், பரம், ஜீவர்கரும்
சிறுதம் கல்பம் என்ற

135

இந்த சூ வதுபாடலுக்கு
கடைசி இரு வரிதருக்கு
பதிபந்த வளக்கம் என
பூர் சூனறுபந்தங்களில் வளக்கம் வருவதால்
இந்தையடந்த வளக்கம்.

அ க ண் ட பி ர ம் மா ன் ம பாய னே யர்ண்
கண்கள் பி ர ம் மா ன் ம பாய னே யர்ண்

அ ரு நா ன ச ன் தே த கி க ன்! சூழிக் கும்.
அ ரு நா ன ச ன் தே த கி க ன்! சூழிக் கும்.

வி ப நீ த தோ டு பாய னை க ன்! 99 .

அ சை யா த! அ சை க் காத! ப ரி சூ ர னை
சு மாதி யை எ கா டு க் கு ம். ஜீ வ பதி பந்த வ்

க ன் யு ம்! எ ச பந்த வ் க ன் யு ம் சூழிக் கும்.
க ன் யு ம்! எ ச பந்த வ் க ன் யு ம் சூழிக் கும்.

மறைமயபா வளக்கம் நாதம் செவ்வியம் பாடல்.

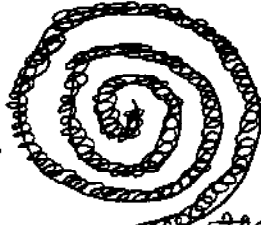

136

83 வது பாடலுக்கு
7 வது 8 வது வரி விளக்கம் -
கணவன் மனைவியே! அம்மா அப்பா ஆகிறார்கள்.

புதியந்த (சுறிய) விளக்கம்.

A ஜீவ விளக்கம் :- அம்மா & அப்பா / ஆகிய
கிரணம், கணவன் & மனைவி / ஆகிய கிரணம்,
ஓர் நடன விழா **ஓர் ஓர்** ரத உணர்ச்சி.
மனதாழம், மனம் தேடிய விநையாழம்.
கிணத்து, விணத்து, வந்தகே,
ஸ்திரா பாசுபந்தம் ஆகும்.
அப்பாசுவிணையு சா வா ர் ய் ப னைம்!
ஓர் குவ் மடகம், குடி உடை கிறது &
அது படு கிறது & நிறைவு பெறுகிறது.
வேறு எந்த கர்மமும் & பாசுனைகரும!
கிரியை பந்தத்தை நாசம் செய்யாது எனை உணர்ச்சி.
கூறியு :- கிது ஜன்ம ஜன்மாந்திர ஜனாயாமம்.
கிங்கு கிணையு ம் மனமே / ஜீவகுமம்.
" விணையு ம் **ஓர்** விநையே / பாசுபாவிணையாமம்.
என மடகம் உணர்ச்சி.

பதியே பாசுத்தரல் 137

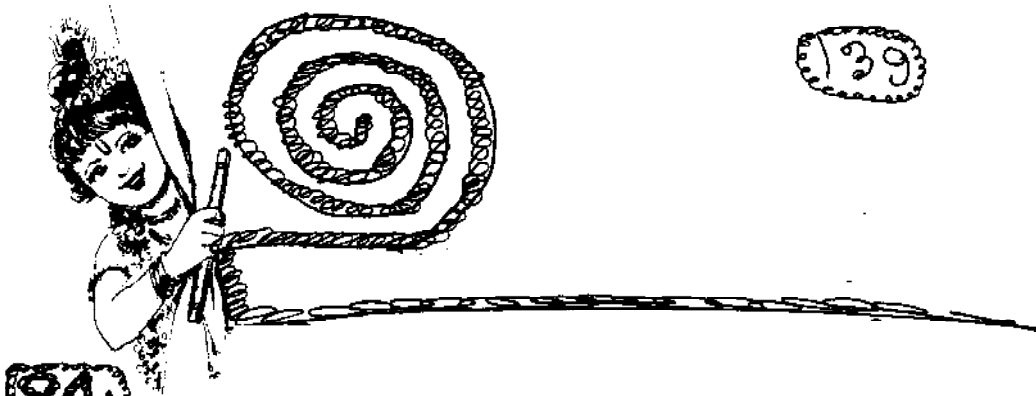
பசுவரனார் என்பது
 ஸ்ரீபகவான் மயக்க மும்!
 பத மூத்தியு மா மும்
 சிவமேதன்மமை அநியரமும் எனும்
 அநியேமமைமரமும் எனும் சொன்னார்கள்

பு.ச.யிளக்கம் :- கிதுரூர் மூக்கியம்
 கிதுரூர் பகவான் சி பக்தன் அந்நயின்
 யினையை யாசுமன் எனருய்யிட்பார்க்கள்
 பசு பதீஸ் வரன்! என ஸ்ரீபகவானுக்கு
 சூர்நாமம் உண்டு.
 கிதன் உண்மைய் வாரூர் :- பதி :- ஜீவாத்மா.
 ஸ்வரன் ஆத்மா பசு :- ஜீவதகம்.
 1 ஜீவன் = மமை ! ஜீவாத்மா = அநிவு !
 மனைதயும் அநிவையயும் சூண்டுத கூடும் காரணம் கிதுவ
 ஆத்மா = ஸ்சன் ! கிதன் உண்மை என்னெய்ன்ருல்?
 பாசுத்தரல், பதியே, பசுவரனார்.
 பாசுத்தரல் நாமம் சொத்தரல் பசு பதி ஆமும்.
 பசுவரனார், பதியான, மதுவிரகுடியே!
 ஸ்சன், என்த ஆத்மா, ஆமும் எனைணர்க.
 கிதன் பசு, பிரமமார்ப்பணம் ஆமும்.

139

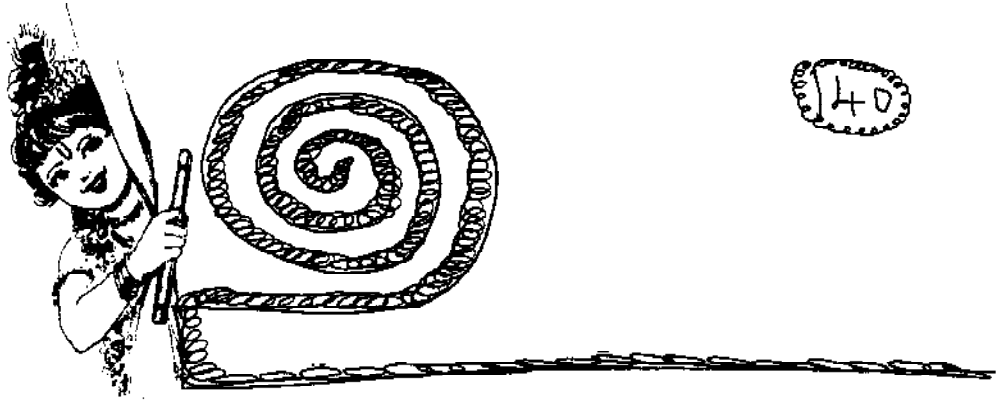

84

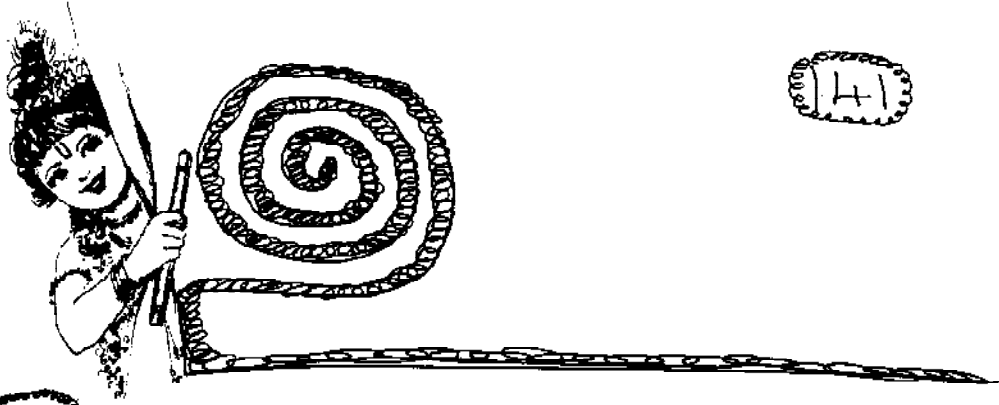
சீவ னென்றும், ஹரியென்றும், விரி சூசனென்றும்,
 சூருஷ்டியென்றும், ஸ்திதி யென்றும், நாச
 தவமென்றும், ஜபமென்றும், தீர்த்த மென்றும்,
 தான மென்றும், தெய்வமென்றும், சேவையென்றும்,
 (இத்த) கவருற்ற மயக் கங்கர்வான்றுமிவ்
 களங்கமிவ்வா பிரம்மமெல்லாம் அநாமென்
 அவற்ற உறுதியிறுவினைத்துத்தளி, ன்
 அசூசவமாய் ஆன்மாவில் அமர்ந்துநிலையாய்

கருத்து: — திரிகர்த்தகங்கள் எனும்,
 அங்கனின் சூத்தாபுலீ எனும், ஜப, சூ
 ஆச்சார அனுஷ்டானங்கள் எனும், தீர்த்
 தம், தீர்த்தி, ஸ்தவங்கள் எனும், தான
 தர்ம சேவைகள் எனும், இய்யடி உதவித
 மாக கூறும் வெளக்கடி தெய்வீக!

தர்மங்கள் எல்லாம் அறி ஆன் றி விசார
செய்காவ மனதை க்க வ ரு

நலபயாநயோந்நதாகம்
 ராண உணர் க. திவையகள் எவ்வாம;
மனம்&அநவுசம்பந்கநகண்ட
காகம்
பேரநியசம்பந்தநீயன்முகதிஅவ்வ
இந்தகந்பநையிவ்மனம்செலவரமவ்இருபயது
ஒந்நற•நடபயதுநவமே•எந்நறஅனுபவந்யியில்
ரநீவரம்மணணகியபநமே!
பநமாகியமணணை!பநமாகியநமம!
எனநகவகாந்றபாவ்சிந்கிந்து!கிந்கிந்து!
சிம்மறயேசிகமாகஅநசவறஇந்பாய்•
நாமருபஐகநீயந்சமயககமறுந்கல்•
 —X—X—X—X—X—X—X—X—X—

85

பலவிதமாம் மந்திரமும் தூரத்தள்ளி
 பஞ்சமஹா அக்ஷரமும்   ॥   ॥
 இவைய அஷ்டாக்ஷரமும்   ॥   ॥
 இவை ஒத்தும் குருவையுமே   ॥   ॥
 நிலைமருவா வசனமெலிவாம்   ॥   ॥
 நிகழ்த்தியிடா மெண்ணாமே   ॥   ॥
 அவைமனதின் விகற்பங்கள் அனைத்தும் தள்ளி
 அசஞ்சயமாய் ஆனமாவில் அமர்ந்து நிற்பாய்
கருத்து :- ஏழு கோடி மந்திரங்களையும், அஷ்டா
க்ஷரம்!   பீஜாக்ஷரம்!   பஞ்சா க்ஷரம்!   யு
சுடா க்ஷரம்!   குருவிய உயரிய மந்திரங்களை
 இவைகளை முறையாக ஒத்தும் குரு தேவறையும்த
 வார்த்தையின் மாயா ஜாவ வசனத்தையும்த
மெளன அஷ்டா க்ஷரங்களையும் தீர்வசனா

அணுக்கின்ற குற்றக்கற்பனை மனை
 யம்! நாமமே பேத எண்ணங்களை யும்
 அறிவு சூர்வமாக ஒதுக்கி வடு.
 இருப்பது ஒன்றே! நடப்பது நவமே!
 என ஓர்வித்துணர்ந்த சிவய அனுபவநிலையில்
 எல்லாம் மண்ணே! மண்ணாகிய யமமே!
 யமமாகிய நாமமே என, அவையற்ற சூக்தி
 ரம் போல தன்னிவ்வரன் நிலையறுவாயாக

86 மந்திரங்களையும் குருவையும் ஒதுக்கு
 தாமஸமாடு கோப சூதல் அனைத்துமீ தர்னி,
 தர்வகுடன் டம்பசூதல் 99 99
 கோமருவ மோஹ சூதல் 99 99
 துறையதமமாடு அநீதையசூதல் 99 99
 நாமமமாடு உருவ சூதல் 99 99
 நாமம் பிறர் என்ற இறைய சூதலாம் 99 99
 ஆம் அவ்வென்று அறிவுற்றது 99 99
 அசூசவமாய் ஆன்மாவில் அமர்ந்துநிற்பாய்.

கருத்து :- நாமக் குலோதாதி ஆறு குணாங்களை
 விளம்பரம்! விடாபாரம்! ஆடம்பரம்! ஆகிய குணங்களை
 சந்தேகம்! மோஷம்! கலக்கம்! பயம்! கிவைகிறாய்,
 துஷைதம்! விநிஷ்டாந்நைதம்! அத்நைதம்! கிவைகிறாய்
 இவர்க் கிவா! இவர்க் கிவா! என்ற இன ஜன பேருங்கி
 யும்! கிவைகளின் எவ்வாநாம குப நுகிறாயும்!
 நாசம் செய்து, எவ்வாப் பதுமைகளை! எவ்வாப்
 மணியமே! மணிகையபரமே! பரமாதிய யாலை!
 என அசைவந்நு அதுநாம் என அருக
 நாம குபங்கி நாசம் செய்து

87

நிரந்தரமாம் அறிவான எம்மிடத்திலே,
 நிகிலமுமே கல்பிதமாய் தோற்றவாலே,
 ஸாகந்திய அக்கல்பிதமாய் தோற்றமெல்லவாம்,
 சூரணமாம் அறிவான அகமென்றும்,
 விரிந்த அறிவான அகம் பிரம்மமென்றும்,
 வேறற்ற அபேதபர நானக்தா லே,
 அருந்தவணை! பேதமதி அனைத்துநீர்ளி,
 அசஞ்சலமாய் ஆன்மாவில் அமர்ந்துநின்றாய்.

கருத்தியம்—ஸாஸ்வதமாயும்! ஸத்தியமாயும்!
 ஓரியல்பாயும்! இருக்கும் (ஆன்மாவான்) அறிவான
 எம்மிடமே மண்ணில் பாண்டம் கோணியுருவால்
 யாமே அநைத்துமாயிருக்கிறோம். ஆகவேவிரிந்து
 தாணப்படும் எவ்வாய் யாமே எனவொரு துய
 யாவனையைச் செய். பேதலாவனையை நாசம் செய்.
 எவ்வாய் பதுமைகளே! எவ்வாய் யொவ்வொவ்வாய்
 எவ்வாய் மணமயமே. மண்கதிய பரமே.
 பரமாகிய யாமே! என அசைவற்று கருநீ கவீ
 வால், அமர்வாயாக அசைவற்ற யாவனே.

88 —x—x—x—x—x—x—x—
 ஸத்தியமாய் ஐகத்து முதலீ இருக்குமாகில்,
 சுவனமற சமுத்தியிலும் இருக்க வேண்டும்.
 இத்தனையும் சமுத்தியினில் இவாமை யா ஓவ்.
 இவை யாவும் கணவனாவே மித்தை யென்றும்.
 நித்தியமாய் நின்ற அகம் பிரம்மமென்றும்,
 நிர்மலமாய் அபேத பரநானத்தாடுவ,
 அத்திரமாய் பேதமதி அநைத்தும் தள்ளி,
 அசஞ்சலமாய் ஆன்மாவில் அமர்ந்து நிற்பாய்.

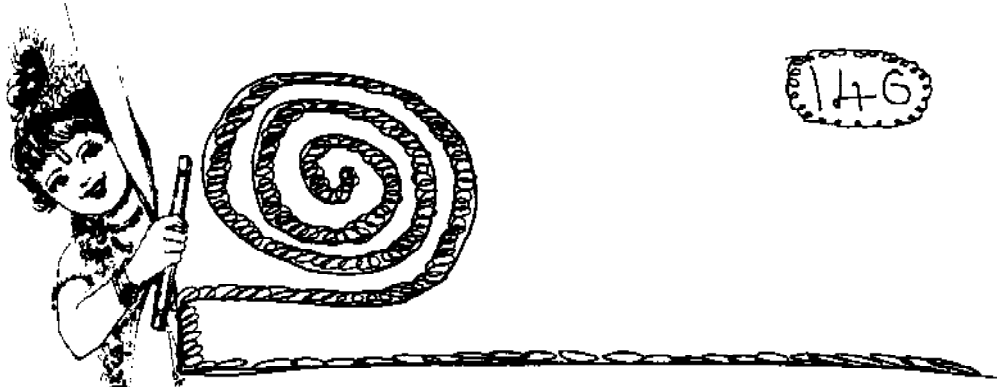

145

கருத்தது - உண்ணமயில் கிவீவுவகம்

உண்டென்றால்; அது எம் ஆத்மந்த உறக்கத்திலும்
 இருக்க வேண்டும்.
 அப்படி எமக்குகிலீவாமல் பிறருக்காக இருக்க
 உவகம்
 எமக்குகேவையால்.
 எமக்கு உயயோகம் கிவீவாத கிவீவுவகம்
 எவ்வோதம் வேண்டாம். எவ்வாம் உயயோகம்
 எவ்வாம் மண்ணமயமே! மண்ணாகிய பரிமே!
 பரமாகிய பரிமே! என்னு ஆசை கிவீவாமல்
 அசைவிவ்வாமல்; ஆனந்தமாக இரு
 உறக்கத்தில் கிவீவுவகம் கிவீவீ.

மனதுடைய விருத்தி உத்யயத்திற்கு முன்னும்;
 மற்றந்தவிருத்தி நசித்திப்பயின்னும்;
 தீண்டளவும் கிவீவாத (கிசீ) ஜக ஜீவாதி;
 இயங்கும் மறேவிருத்தியினால் மத்தியந் திவீ
 கனவதுவாய் இருப்பதெனத்தோற்றினவும்;
 தளங்கமற சோகிக்கிணீ கிவீவையன்றே;
 அண்டமவீவாமல் அதுந்த நேத்யண்ணி;
 அசந்தீசவமாய் ஆன்மாவிலீ அமர்ந்துநிற் பாய்.

146

கருத்து :- இது ஓர் ஓக்கியமான பாடலாகும்.
 சூழ்ந்தை பருவத்தியும் மனைவிருத்திகிள்.
 வயது முதிர்ந்த பருவத்திவ் மனைவிருத்தி
 இறந்து விட்டது. (சிவன் இறந்துவிட்டது)
 மத்திய பருவத்திவ் (வாலிய வயதில்)
 ஆடாத ஆட்டமெவ்வாம் ஆடுகிறது.
 குறங்காட்டம் & வேயாட்டம் ”

குறம்பு :- இதன் ஆட்டமெவ்வாம் (குறி)
 (பிடி யாக ய) மண்டிவண்டிவாந்தகம்.
 அதை வறுவதற்கு, பாடம் & படிப்பது
 பாடம்தேவதவி! அதற்கு வளம்படி & வளமுமை
 இவை களின் ஆறை & இகவை! இகவை & ஆறை!

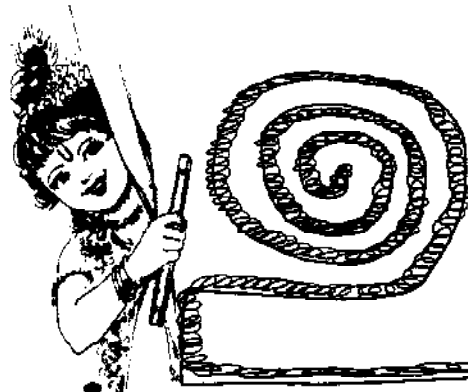

147

இவைகளின் ஒட்டுவாத்த **நாண் & ரண்** ஆகும்! ரா உணர் க. இவை அனைத்தும்! **நாண் & ரண்** ஒன்றுதான் நாச மாடுமே யன்றி, உற்று மார்த்தகம் இவ்வு. இனிமடலின் விளக்கம்.

ஆரம் பத்தி ஆம்; சூதுமை வி லுயி! இம்மடலினல், கிருமபதையே மெல்கொண்டும் உவ்வகம் சூக்காவும், எக்காவும், இவ்வுரை தளரையாக. கிருமபத ஒன்றே என் னொபரயாக. மறை விடுதலையே பற்றியது.

90 கடமடலினின்று உணர்வுற்ற உபாதி நீங்கில். கடலினின்று மடலினினும் ஒன்றேமேல். முண்மடமை முதல் ஜீவயர உபாதி நீங்கில். மாசற்ற ஜீவயரம் கிரண்டும் ஒன்றென்று, திடமருயும் உகத்தால் பரஜீவைக்கியம். இயல்புதனை கிருமை யற அறிந்தே யுத்தால். அடரும் அகண்டாதார எசா சூயமாதி. அசஞ்சலமாய் ஆன்மரவில் அமர்ந்துநிம்பாய்.

148

நருத்து :- குட ஆகாயத்தையும்! வெளி யின்

ஆகாயத்தையும் குறியிடுகிருர். ஆகாயம்

இரண்டும் கிங்குடம்!

ஒன்றே, திறைமறைவாகும் பூதாயகம்.

குடம்! என்பது ஜீவகாந்தருத்வமும்!

அகதபூவ் ஸுசு

ஈகும். கிவ்விரண்டும் நாசமராவ் இருக்கும்

ஆகாயம் ஒன்றே எப்படி என்ருவ்,

பூவாத்தமாயும்! பரமாத்மாயும் ஒன்றே.

ஜீவனும் & ஸுசுனும்! நாசமராவ்

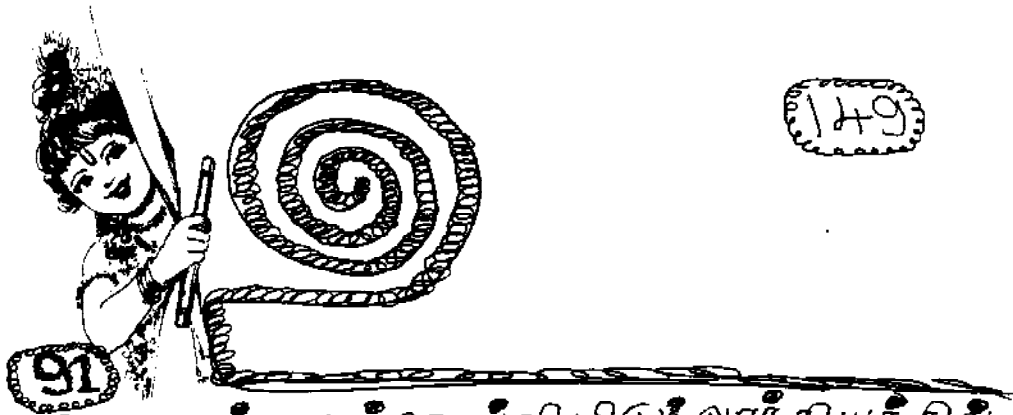
இருக்கும் ஆத்ம ஒன்றே. இதன் சாகி,

நாமபூவ் அகதவம் பதுமையே அதமுண்ணே!

மண்ணையரவும்! பரமாகிய நாமம்! என அசைவந் நரு

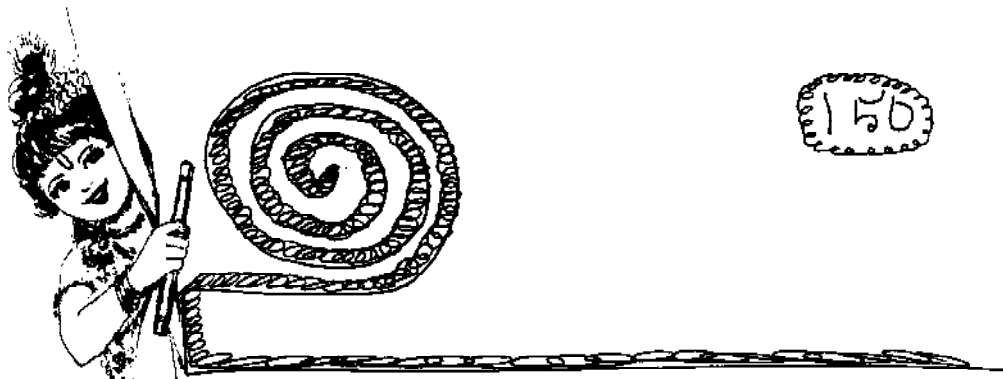
குடாகாயகுட்! மல ஆகாயமும் ஒன்றே.

* * * * *

சிவோஹம் எனச் சொல்லியிடும் வாக்கியத்தில்,
 சோதித்து விருத்தாம்சம் நீங்கும்போதற்கு,
 ஆயுதக ஐக்கியமே அறியும் அர்த்தம்.
 அவ்விதமே தத்துவம் அறி வாக்கியத்தார்,
 ரகம்தாம் விருத்தாம்சம் அனைத்தும் நீக்கி,
 இயல்பான ஐக்கியமே அறிந் தேயத்தால்,
 ஆயமதே பேதமெல்லாம் ஆற்றி எவ் போதும்,
 அசத்தவமாய் ஆன்மாவில் அமர்ந்து நின்பாய்.
நருத்து :- இதுவும் ஓர் ஐக்கிய மாண்பாடவாகும்.
சிவோஹம் :- சிவம் + அகம் = சிவோஹம் ஐ.
சிவமநாம்! நாமேசிவம் என்பதாகும்.
 இதைப் போலவே, தத், த்வம், அறி!

என்றால், தத் பத ஈசு ம்! த்வம் பத
 ஐவ்வு ம்! கிளைந்து, அதுவாக நீ கருத்திரய்
 என்ற வாரடும்படும். இதன் வய? ஓறையாவது?
 ஐக்கியப்படுத்தி
 (A) நாம ரூப ஐக ஐவ் கோற்றததை ஒருகரு.
 (B) மதே பேத ததை சர்வநாசம் செய்.

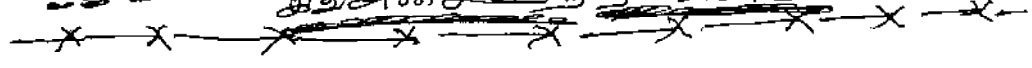

(A) நாமமே | ஐகஜீவ | அனைத்து கொன்றமும் ,
பதுமைகளின் கூட்டமே | ஆட்டமே | எனைது செய் ,
எவ்வாம் மண் மயமே | மண்ணை திய பருமே |
பரமாதிய நாமமே | நாமாதிய பருமே | என

ஐக்கிய பி படு தி து க .

(B) சா வா ர ப ப ண தி தா வீ மனை து |
ப க டு உ ப ப டு தி து . பிரம்மா ரீ ப ண தி தா வீ .
மனை து | நா சம் செய் . இத்த தி ட உ து தியி றவீ |
அனை வற்ற ரு பீ யா யாக .

- 1) உலோ ப ஸம் | என்ற வா கீ யமும் ;
- 2) கு தி த வம் அ ளி |
- 3) அ க ம் பிர ம் மா ஸீ ரி | என்ற நி யி வீ ; அ க ம் பிர ம் மம் !
எ து க ம் பிர ம் மம் | அ க மே எ வ்வாம் எ ன்ற வா கீ யமும் .
ஆ தி ம நா ன உ ணர் வை கொ டு ப ப தா கும் .
தி த அ னை வற்ற நி யி யாக ம் .

92

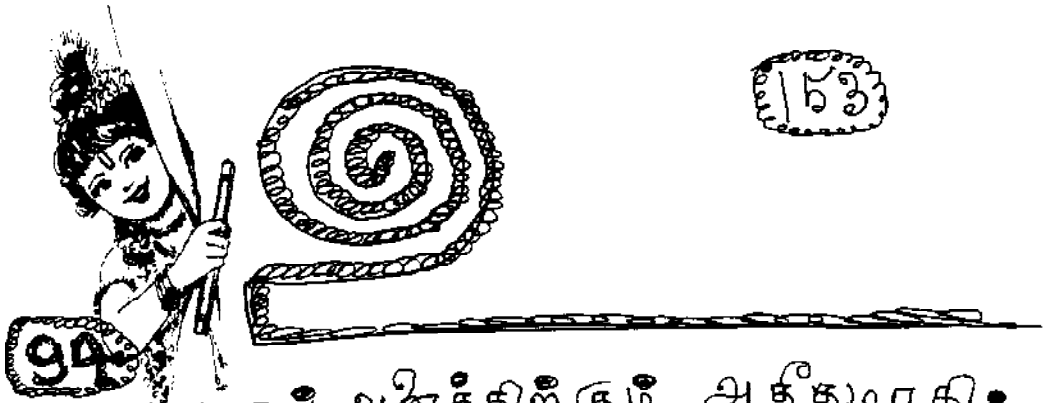
கற்பிதமாம் ஜீவந உபாதிஸயலீலாம்,
 களங்கமற விசாரித்து நேதிசெய்து,
 தற்பத வக்ஷியமான பிரம்மரூபம்,
 துவம்பத வக்ஷியமான நாமே னென்று,
 நிர்யமாய் அகண்டார்த்த லோகம் பெற்று,
 நீக்கவொண்ணு பவந்தம் அனேதும் நீக்கி,
 அற்பமில்லர அகண்டார்த்த வடிவேயாகி,
 அனவரதம் ஆன்மாவில் அமர்ந்துநிற்பாய்.

கருத்து : மூலம் & அந் தினை கற்பனை
 யான ஸ்ரீ க & நெய் க ஜீவ & நசு
 உபாதி வெ த ங்க / நாமே செய்து
 துவம்பத தீவனம் / தற்பத நசு துவம் / ஓ ன்
 உணர்ந்த அகண்ட பர யா உன் யா ல்
 அக ண் டை க ரு க ர ஸ் து து ல்
 அதுவே நாம / நாமே அக ண் டை அனேதும் ரூபமாம்
 அகண்டாகார வரகு கியனில்
 X X X X X X X X

சேத்தியமாய் செந்நிறத் தோற்றமுடாயும்,
 ஸின் மரத்தமாத பர சிவமே என்தும்,
 வேத்தியமோர் அனுகுமிவீலா சிவமநாம் என்தும்,
 வேற்றிற நாம் அந்த சிவமே என்தும்,
 ஸாத்தியமாய் பரவநையால் அகண்டவோதம்,
 சார்த்தகரல் ஸம்ஸார பாசும் நீங்கி,
 நேத்திரமாய் பரமசிவ அமின்ஸமான,
 நினகாண்ம மரத்திரமாய் நிவத்திரிந் பாய்.

குருத்து — கண்களால் கண்டும்காதால்
 கேட்கும், கந்த நாம ரூப ஜக ஜீவ தோற்
 நம் எவ்வாம், புண்ணியம் ய நென்தும்
 மண்ணாகிய பரமே என்தும், பரமாகிய நாமே!
 என்தும், எவ்வாம் சிவமே! சிவமாகிய நாமே!
நாமாகிய சிவமே! என்தும் கத்த புர பாயின
 யரல் ஸம்ஸாரம் என்ற குருத்து
 ஸயநாமம் செய்து, உன்னில் நு நிவத்தி
 நிற்பர யாத் ஸம்ஸாரபாசும் நீங்குதல்
 —X—X—X—X—X—X—

94

மனது முதலீ அனீத்திநீஞும் அத்தமாகி,
 மாயை மஹாதிகடீகும் ”
 நனவு ஆதலீ அவஸ்தைகடீகும் ”
 நாமம் உரு எவைகடீகும் அத்தமாள,
 அனகபரயீபிரமீமலீவாவீ அனுவ மிவீவீ,
 அகிவகு ளே அகண்டபரயீபிரமீமலீமணீநுமீ,
 கணீ அனியாமீ பரயீபிரமீமலீ நாமே என்னுமீ,
 தலங் காதபாவ சையாவீ மனதைவலீவாயீ.

கருத்து: மனமாய்க்கும் அத்தமாளி
ஜாக்ர, சோப்பன, சிஞ்சீகி, ஆதலியனீய

அவஸ்தைகடீகும் அத்தமாகிய;

இவை வலீவாமீ ருதீவீ தோன்றியனீ

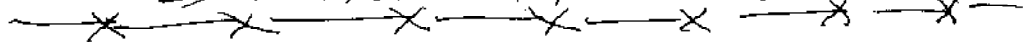
அந்த அகண்டபரயீபிரமீமலீ

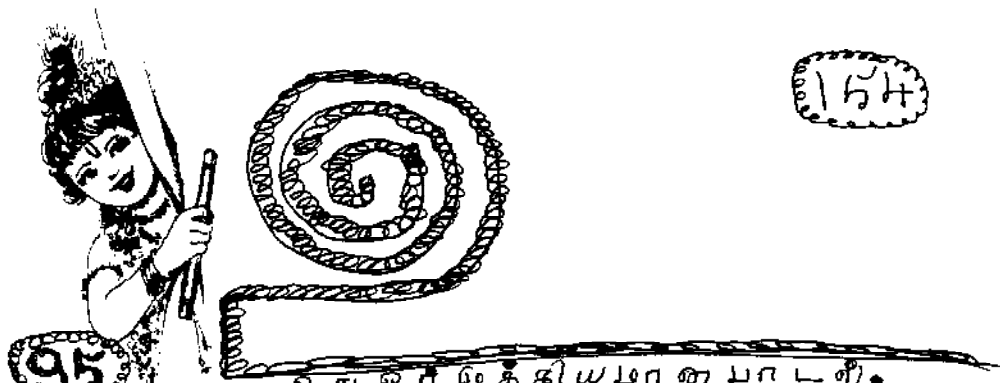
அகண்ட
 பரமீவன மணீகணீ

வலீவாயீ என்னுமீ, அகவேநலீ

புரபாவனீ யாவீ மனதைநாதமீ வதயீ

பரமீவனீயை மலையுதீவகிணுதீ

95 உது ஓர் ஓக்கியமான பாடல்.
 சுகநிநாநாயகம்தாம் நிஷ்விநயஞ்சம்.
 அந்நொடேக்கில் பிரயஞ்சம்என்றுயில்.
 இததுவைத பிரயஞ்சம்பரமார்த்தத்தில்.
 கிறையளவும் கிவதேனும் விவகாரத்தில்,
 நித்தினுடைய விவர்த்தம்தாம் நித்தந்தாம,
 நசுநி கின்ற பிரயஞ்சம் எனவேதோன்அம்.
 புத்திரா! அச்சித்தகீதை(யாம்) புகன்ற
 பூநணமாம் பாவனையால் நாகம் செய்வாய்.
 வண்ணம்

கருத்து :- சுத்தில் ஸித்தில் உ. ஆதல்?
 ஸுத்தில் பரமம் ” எண்ணர்த்தம்

அதாவது மண்ணை விட பரமம் இல்லை.
 மண் இவ்வரமம் ” ”

நாலாதிதயரம் கிவ்வாமல் ருநம் குடவந்தம்கில்.
 நாலாதிதயர சொடுக்கில் ” ”

155

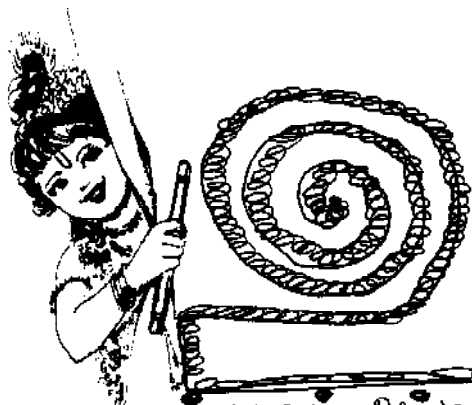
இதல் இன்றைகு உண்மையயுட உறைக்கிடுர்.
வெளக்கம்! வகய உகம்! யறமார்த்து கம்!
கீவ குடி நாசு குடி யரசொடுப குடி எனகம்
கீனமிவி

கிசன் குடி வயன்பது, ஸீமனான்கள் சொல்வது.
சு கு கு ப ர ம ன த ம கு வை கு
கிசை வி ஸி ய ட ன த கு வை கு
என்றும் சொல்வார்கள். பிதவாதிகள் சொல்வது.

து வை கு! வி ஸி ய ட ன த கு வை கு! அ கு வை கு
என கீன கு க மி ரி த தா ர்கள். இதல் எந்த
உண்மை உறைந்திருக்கிற வகன் குடி?

நாம பே தூவ கோற்ற விகர் என்றும்

” ” கு ட சி ம ” ”
கு தீ வை கு ம ன வி னி கு ண கீ வு ச ம ய ந த ம ன ன வு,
பி ந் த வை கு அறிவு ந த வ கு வை கு ” ” ;
கொள்ள வாம். அறிவே ஆத்மா/ ஆத் மனவே அறிவு!

156

எனகொளவுதரல் ஆதீமாவாகிய அறிவு !

தூய பரமாத்மனோபாயம்

ஆடும் என உணர்வக. கிங்கு கிர்பாடலி ல் உருவதை
உன்னியமாக கவனிக்கவும். - இ ந த து னை த

பிரயஞ்சம்! பரமாத்மனோபாயம்
இந்நததுனைத
பிரயஞ்சம்! பரமாத்மனோபாயம்

இந்நததுனைத (பரமாத்மனோபாயம்)

அது ப் பரமனாயாகவும் கிலவலகிலி.

ஆறல் அறிவின விசகாரத்திவ்வேசய்யகி

உண்மை யில் கிலவலகிலி என்கிற சீமகிங்கு

ஸித்தோபாயம்/ சித்தமாயபரிணமிக்கிறதூ. என
ஆகவே கருவியதுருண்டு. அது கிலவலகிலி/ அது யாமே/

யாமே அது/ என அதண்டா அந்நகுகிலி சீமருவாயாழ.

ஸித்தகே சித்தமாய விநயரகிறதூ.

X X X X X X X X X X

157

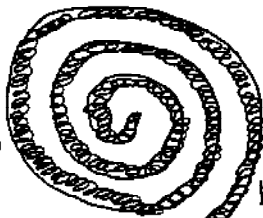
96 இதுவும் முக்கியமான பாடலாகும்
 இருமை யில்லா சமுத் திதனிஸ் ஏகமாக ;
 இருக்கின்ற ஆன்மாவை தம்மிடத்தில் ;
 மருவியும் மூயா சக்தியினால் கணவின் கண்ணை
 மனமுதலாய்த் தோற்றியிடும் நீதிபோல ;
 ஒருவடிவாய் உள்ள பரப்பிரம்மம் தானே ;
 ஒன்றிய தம் சக்தியினால் சித்தம்போலாய் ;
 சர்வ ஜக, ஜீவ, பர, வடிவமாகச் ;
 சஞ்சலமாம் (தன்) விவகாரதளையில் தோற்றும்.

கருத்து: - இருமை என்பது எங்கும்! எதிரும்!
 இவ் செயல்படுதல் தீயம்.

ஒதல் நான்கு வரிசையும்; உறக்கத்தின் கணை
 சட்டிக்காட்கிறது.

பின் வரும் நான்கு வரிசையும்; காலாத்த பரமம்
 மா யா யும்! இனைவதை சட்டிக்காட்கிறது.

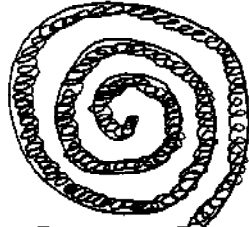
இவ் செயல்படுதல் எப்படி இனைந்து அமைகிறதென்றால்!

மாயாவும்! மன மூழிடுவே
 அம்மமாக கிருஷ்ணதால் மாயா
 வையும்! மனமுகமும் சேர்க்குகிறாளல்லாம்.

தூக்கத்தில் நம் ஆத்மாவும் & மனமும்
 ஒன்றுடன் ஒன்று இணைந்து வினைவகால்களின்
 நிலையில் நா மடுவ! இக ஜீவ! மந்தும்
 அனைத்துவாருள்கரும் புகாட்சயாக
 வந்து! கருந்து! மறைகின்றன.
 விளித்தது நிலை அங்கு ஒன்று விளக்கி
 அ தே ஷா வ்?

காலாத் த பருமும் & மாயாவும்
 ஒன்றுடன் ஒன்று இணைந்து வினைவகால்களின்
 நிலையில் நா மடுவ! இக ஜீவ! மந்தும்
 இட! கரு! வகால்கள் நிலையில்
 அண்ட, ரண்ட, பிரம்மாண்டங் கரும!

159

சூரியசுந்தரபகிகள் கோள்கள் தாலவர்கள்

ஸத்தியமாய் நித்தியமாய்! கிருமீயவைப் போல்.

வந்து! கிருந்தி! மாநி! மறைகிண்பனை

அறியாமையின் அஞ்சாண தூக்கமயக்கத்தில்

உறங்கிக் கொண்டு டிருப்பதால்

உண்பதெய்தை, அறவகி, மன்காவ நம்பிக்

கொண்டு டிருக்கிறோம். அறிவின்!

விழிப்புணர்ச்சி! வந்தால் போதும.

அறிவுடைய உனக்கு மட்டுமே, கிள்வகம்

இவ்வளவு மறைந்து விடுமே கிள்ஸத்தியம்.

இதன் சரதனை :- எவ்வளவு பதுமைகளை! எவ்வளவு
 வளம்மவரட்டும்! எவ்வளவு மண மயலும்! மண
 ஆகியபரமே! பரமாதிய நாமே! நாமாதியபரமே!
 நாமேய ஐத ஜீவ கோத மம்? நக்ககின் கரட்சிய.

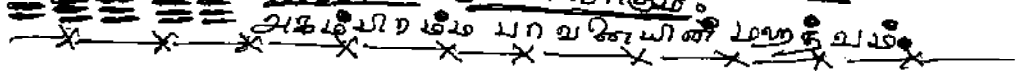

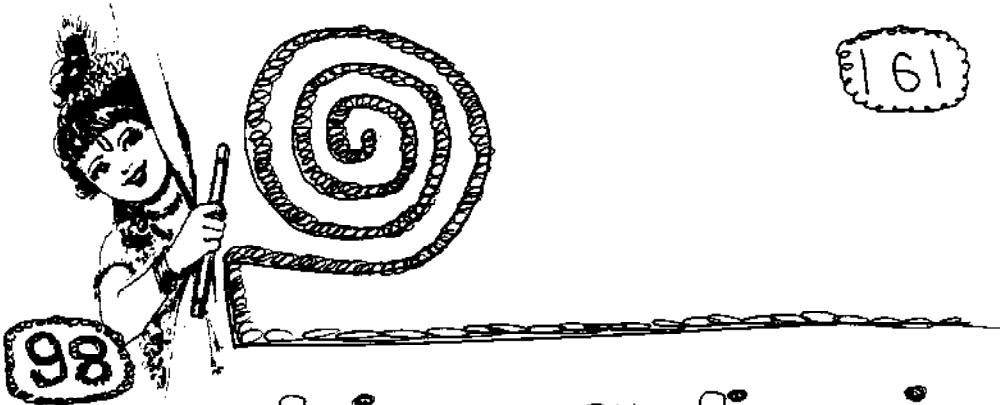
97

அகம்பிரம்மபாவனையால் மாயாமோஹம்,
 அகிலமுமே நசிக்ஞம் இதில் ஐயமில்லை.
 அகம்பிரம்மபாவனையால் மனக்கீரந்தி,
 அகிலமுமே நசிக்ஞம் இதில் ஐயமில்லை.
 அகம்பிரம்மபாவனையால் ஆதிவியாதி,
 அகிலமுமே நசிக்ஞம் இதில் ஐயமில்லை.
 அகம்பிரம்மபாவனையால் அக்தியாசம்,
 அகிலமுமே நசிக்ஞம் இதில் ஐயமில்லை.

கருத்து :- அகம்பிரம்மம், ரஜகம்பிரம்மம்,
 அகமேளல்லாம். ஏஜகம், பரமும, ஜீவா
 களும், சிறுதும் இல்லை, என்று பிரம்மா
 னீம பாவனையால்! மாயா வின்

மோஹம்! மனதின் வினை முடிச்சு!
 சஞ்சிதம் & ஆகாமியம்! கிபைகளின் குட்டு
 சந்தேகம்! எவ்வாறு சாம்பவாஹம்
 அகம்பிரம்ம பாவனையின் மஹத்துவம்

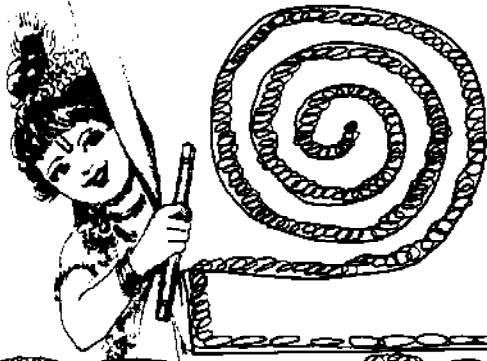
சர்வமுமேபிரம்மமென போதித்தாவும்;
 சந்ததம்சுருதிமுடிப்படிப்புற்றுவும்.
 பரமசிவம்/கருணையிஸ்வாவெறும்முடர்க்கு
 பலகாலவாதனையால் மீணாமும், மீணாமும்,
 இருமையென இதயத்திஸ்வதரிவதன்றி.
 யானவயுமே பிரம்மமெனத்தரிவதில்லை.
 அரியவனே! ஆதலினால் முழுசுவெல்லாம்
 அகண்டபரசிவகருணை அடையவேண்டாம்.
கருத்து:—வேதவேதாந்த ரகசியங்களே!

முழுமையாக படித்தாவும்; பிறகு சூரியன்

டமாநி போதித்தாவும்; பட்டம் பெற்ற குரு
 வாகவும்! பண்டிதகருணை! வித்யாகருணை! சகல

பாண்டித்யம் உள்ளவகருணை! இவர்களுக்கும்!

முழுமையாக பாடல் கேட்ட சீடகருணை! இவர்களுக்கும்!

கி **நெ** **ய** **ரு** **ள்** **ஸ்** **நி** **ப** **க** **வா** **னி** **ன்** **கி** **ரு** **யை** **யை**

பெ ந வ ல் லீ யா னு ல், அந்நிலம் வியர்த்தமே

காரணம் :— பரமே ஸ்ரீபகவானி ஸ்ரீபகவானையா

மாயாமமம்! மனமே குணம்! குணமே வினை!

வினையே விதி! விதியே கிளியதும் மனமமம்!

ப **ர** **ம** **ஈ** **ச** **ய** **வ** **ந்** **ந** **ஓ** **ந்** **ரு** **கு** **ம்** **ஆ** **ன** **வ்**

மா **யா** **வா** **கி** **ய** **ஸ்** **நி** **ப** **க** **வா** **னே**

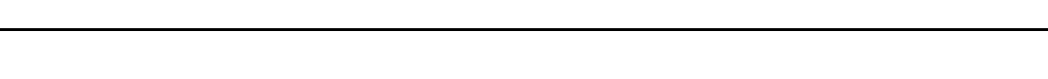
செ ய யு ந் ந வ னு கு ம். ஆ க யே க ர ன்

பரமசிவம் கருணையிவ்வா வெனும் ஓடர்க்கு,

பலகாவயகக் கவகக் கக் கால், து வை தம் தேரீயம்

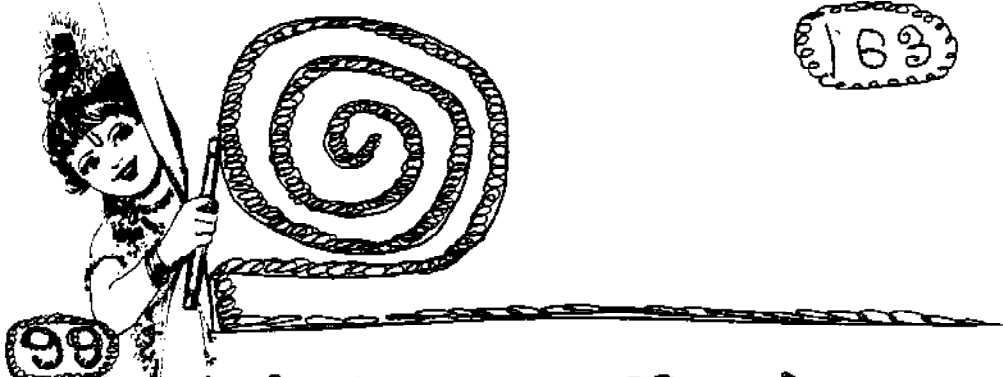
என்கும் ஸ்ரீபகவானி கருணையை பெறவேண்டும் என்கும் ஸ்ரீபகவானி

கற்பனை உட ஸ்ரீபகவானி கருணையை பெற்றுக் கொள்ள

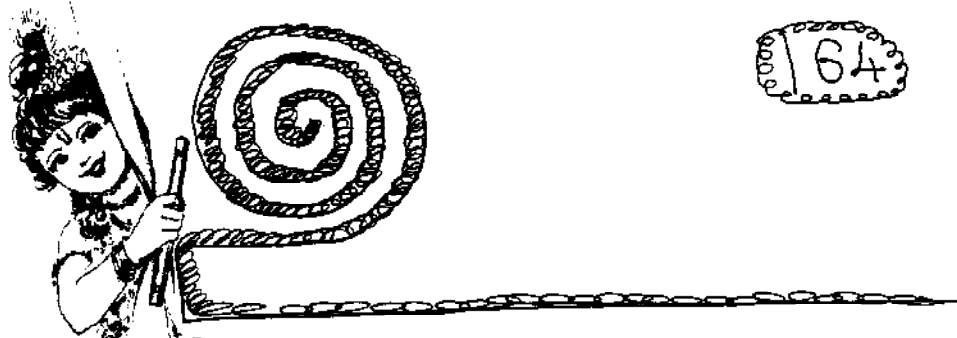

163

அகம்பிரம்மம் என்து உரமாம் நிச்சயித்து,
 ஆக்கைமுதல் அகம் என்தும் நினைவத் தள்ளு.
 ஜகம்பிரம்மம் என்து உரமாம் நிச்சயித்து,
 ஜகத் தையெல்லாம் உண்மை யென்தும் நினைவத் தள்ளு
 அகம்பிரம்மம் • ஜகம்பிரம்மம் • யென்றிவ்வண்ணம்,
 அனந்தம் தொடர்பாக நிச்சயிக்கில்,
 ஜகம்! பரமநாம்! என்தும் மயஸ்துயில்வொன்கையு
 சென்கின்ற மவ ரெனவே ஸ்வயமாய் நீங்கும். ஸ்ரீ

கருத்து: **நாம பிரம்மம் நம** என்ற,
 திட உறுதி துச்சயம் செய்து.
நரம் உடல் என்ற, வற ய் யானை
 எண்ணத்ததை தள்ளுயாக.
 உபகருத்! ஜீவர்கரும்! உடமைகரும்!
நாமருவ மா கரு நா னா ர்கரு
 என்ற, வற ய் யானை எண்ணத்ததை தள்ளு.

எ ல் லு ம் ம ணி னாகிய ப ர மோ |
 ப ர மாகிய ந ர மோ | ந ர மாகிய ப ர மோ |
 திட உ லு தி சைய ர ய ர க. கி யி ய சி சைய உ ர ல்
 உலகம் யேறு | ஈ சன் யேறு | நாம யேறு | பரம் யேறு |
 எ ன் னு எ ண் னு ம் சந் தே க ரு தி ர மான து |
 சூ ன் னு யன் கைய ல் உ ன் னு யு லை யி பே ர ல், கி தி க
 உலகமானது, உ ண் ப ரி யைய ல் கிரு தி ய ம ல் லு ம் ம ன் னு யு ம்
 100 சாத னீ யா னு க் கு ம ல் லு ம் உ லகம் யு லை யு ம்

வா ன மு த ல் பூ த ம ல் லீ. பு வ ன ம ல் லீ.
 வ கு த் த ன் னு ஈ ச னி ல் லீ. தீ வ னி ல் லீ.
 ந ா னு ம் கி ல் லீ. நீ ய ம ல் லீ. ய ா ரு ம ல் லீ.
 ந ா ம ம ல் லீ. ரூ ப ம ல் லீ. எ ன் னு ம் எ ல் வ ா ம்,
 ஞ ா ன க ன ம ா ன ப ர ப் பி ர ம் ம ம ன் ன றே,
 ஞ ா ன நி லீ ய ம ல ம ல அ ம் தி சீ ச யி த் த ா ல்,
 ப ா ன மு லு ம் பே த ம ய ல் ப ா த வ த் த ன்.
 ப க் கு வ த் த ன் ப டி ம ன லே ஸ் வ ய ம ா ய் ரூ ன் னு ம்.

165

கருத்து:- ஐந்து பஞ்சபூதங்களும் இல்லை.

அவற்றை ஆன, கோடானுகோடி கோள்களும்

தூய்சந்திராதிகளும், இந்த உலகமும் இல்லை.

அவைகளை சிருஷ்டிக்கோம்; என ஈழம் திரிதர்க்காக

இல்லை. அவைகளை அனுபவிக்கும்
எந்த தீயர்களும் இல்லை. தீயோக்கர்களா

இவைகளை யோசிக்கவும் யாருமில்லை.

சிரித்தையோடு கேட்கவும் நியமம்.

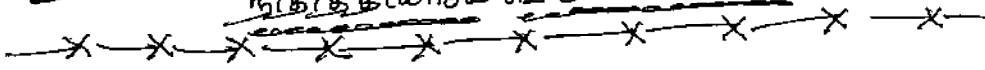
எப்படி இல்லை என்பதை? நாமவேமாக.

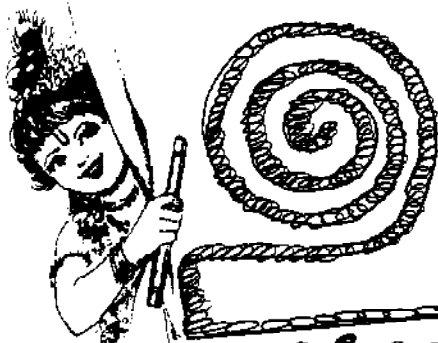
மண்ணைய பரமாக/பரமாகிய மண்ணை இருக்கிறோம்.

இந்த பரிபூரணநிலை/பயன்சி ஐயுயன்சி இல்லாமல்.

இயல்பான ஸாஸ்வதமாக/திரும்பும்; இதர்ப்பாக

இந்தித்ய ஸ்வய அனுபவம் பெறுவாயாக.
நிதித்தியாசம் வலுமீமார்க்கம்

100 வது பாடலில் கடைசியான கருத்து:—
 எல்லாம் புதுமைகளே! அவைகள் மண்ணாலானவை.
 மண்ணாகிய பருமே! பருமாகிய யாமே! என்கு;
 ஸ்வய அனுபவம் வந்து, (அதுநாம!)
 என ஆகி விட்டால்; இந்த நாம மீ! ஐக கோக்மம்

மரத்திலில் பழுத்த பழமாணது! எப்படி
 மரத்தை விட்டு விரிந்துகொண்டுதான்
 இறங்கி விடுமோ? அப்படி உன் பார்வையை விட்டு
 மட்டும்தான் நுகர்வோம். இது ஸ்வய அனுபவம்.

101

தன்னம் தவிராது இயற்றியிருக்கும் தர்மமென்றும்;
 திடமாகச் செய்கின்ற பக்தீயென்றும்;
 அந்தந்தவிததெய்வ உபாசனைகளென்றும்;
 அத்தெய்வ சூர்த்திகளின் பூஜையென்றும்;
 மனந்தணிலே மருவிய இத்தோற்றமெல்லாம்;
 மறைத்தான பரப்பிரம்ம சொடுபென்றே;
 கனந்தவிரா அகண்டபர நிச்சயத்தால்;
 களங்கமில்லாபரப்பிரம்மமரத்திரமாவாய்.

167

கருத்து - தினம்தினம் செய்யும்! நித்திய
 வெளா கீதடி நெய் வீகு கடையின் காட்டா!

ரண்பும் தினம்தினம் செய்கின்ற பூகீதி!

பூணை! அபிஷேகம்! ஆராதனை! நிவேதனம்!

ஆர்த்தி ரண்பும்; பவவாக நெய் உத்தின்

உபாசனை விருகம்! அலங்காரம்! ஆச்சாரம்!

ரண்பும்; தொல்வகீதடிய, இவை அனைத்தும்

மனம் ஐ அநி யின்! நற்பனை

யின்! சமய சீ சடங்குகளாகும்.

இவ்விரண்டும் மனம் ஐ அநி யின்! நற்பனை.

நம் இடையதமல்வ இவை அனைத்தும்;

சி து து சூ த்தி யி னி! நிமிக்கம் செய்

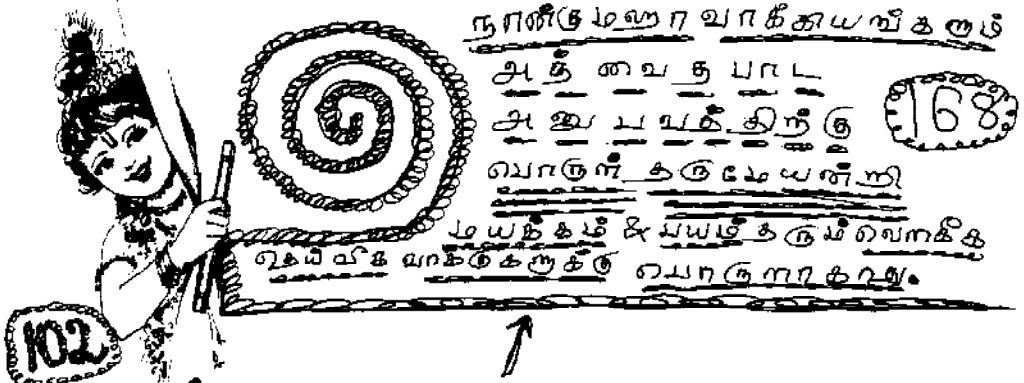
குறைகளாகும். எல்லாம் மண்ணை! மண்ணைய

பரமே! பரமாகிய நாமே பரமாயனையால்

பிரம்மா னாகும் மேயு வாயாகும்

கீழ்க் காரியமே தீதம் பரமே இயமே

அகண்ட ஏக ரஸம் ஓ அகண்ட ஜக்கிய ரஸம் இது 2

நானீடு மஹா வாக்கியங்களுக்கும்
அத் தை து பாட
அனுபவத்திந்து 168
வாருள் தடுமேயன்றி
மயத்தம் & மயத்தமும் வளக்கி
உதவிக்க வரக்கருத்து வாரணாகரம்.

102

புரையற்ற நிருபாதி சொடுபம் தானே,
 புகழ்மஹா வாக்குகளின் வாருளாமன்றி,
 பிரிவுற்ற சோபாதி சொடுபமன்றும்,
 பேசும்மஹா வாக்குகளின் வாருளன்றின்
 விளிவுற்ற இவைமுதலாம் தோற்றமெல்லாம்
 விமலம்தாம் பரப்பிரம்ம சொடுபமன்றே,
 ரொடிகுற்ற அகண்டபர நிச்சயத்தால்,
 இயக்கமில்வா பரப்பிரம்ம சொடுபமவாய்
கருத்து :- குற்றம் குறையற்ற உபாதித்திரை
மறைவல்லாத இல்லாத பரசொடுபமே! நானீடு
மஹா வாக்கியத்தின் உண்மை யொருளாகும்.
மயத்தம்! மோஹம்! போஹம்! சோகம்! கொடுக்கம் நா மடுப
ஐக! ஜீவ! எச! தோற்றங்களுக்கும் அநீகநானீடு
மஹா வாக்கியங்களுக்கும் வொருள்பட்டு வொருள் தரு

169

ஆ.....று.....ல்?
 யந்தத் திரிந்து கண்ணைக் காண்பீ யருள் அளித்து
 நாம டீய! ஐக ஜீவ! கோநீ ந ல் க ளு ம்!
 அப் பற தீ தி நீ க ன் னிய லி லீ.
 ரன்கிட உறுதி செய் உயாகத் தீயபுரன்குவீ?
 எவ்வளவு பதுமைகளே! எவ்வளவு பொய்யொட்டை!
 எவ்வளவு மணியமே! மணிகைய யரவே!
 யறமாகிய நாமே! என அசைவற நிற் யறாக.
 மஹாபரதீய உண்மை

103

சகலமுடே பரப்பிரமம் சொரூப மென்றே;
 சகலமறை முடிவுகளும் சாற்றலாயும்,
 பிரிவுறவே பரப்பிரமம் நானாம் பெற்ற,
 பெரியோரும் இவ்விதமே பேசுபாலும்,
 அருளறவே பரசிவமும் எமக்கு முன்னாம்,
 இவ்விதமே அருள்செய்து இயல்பினாயும்
 உரைதரும் இவ் அகண்ட பர நிச்சயத்திலி,
 அரணுவும் இயல்பென உறுதி செய்தே.

170

மன கிருள் நாம வே ஜக
 லீவ ஜெநீற மேறமாமரம்
 மாயவரின் திரை ச-ந-பு-பி-பு-
 சுவரவ னையம் / ம.பு/மைப் பிறவரவக் கீதம்
 கிதிவே மன கிருள்

கருத்து :- வேத ஸாஸ்திர வேதாந்தநூல்
தளி அகீதம் பிரம்மம் ஸத்தியம்! ஐகீபிக்ரை

யை ஆணித்தரமாக அடித்துச் சொல்லுகரஜம்,
பிரம்ம நானம் பெற்ற ஸ்ரீமஹானீ கரும் கிதீக

ஸத்திய தீதை யே/ திருமீப திருமீப!

உறையதரஜம் மன கிருநம்/ மாயை யின்

திரையம்! சரீவநாசமரம் குபியல்,

எவ்விரயவாகிய ஸ்ரீஸத்திரே நாகுரை!

ஸத்திரே/ கிவ்விரகமே அனுபவ போதனையை

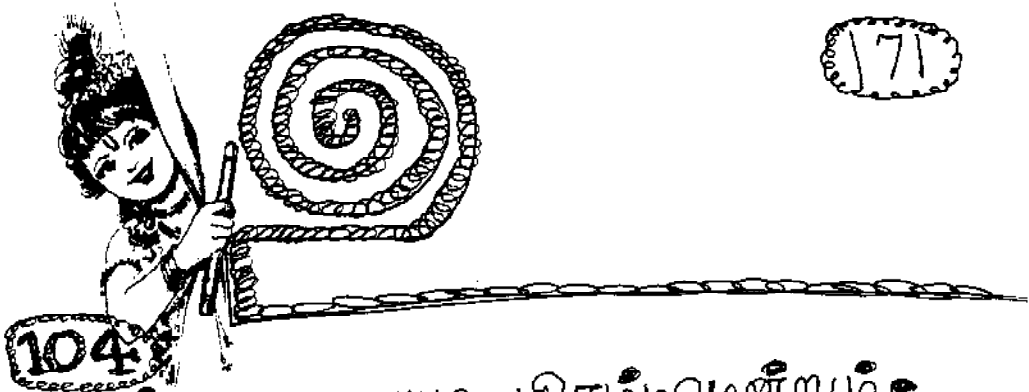
செய்தமை யரஜம்? அனுபவ யேனும் ஐகீஜீவ!

ந-ச/ திரைநீக நீ/ உண்பையெனந ம்பிபிடரகே

ஸவ்வரம் மண்ணே/ மண்ணாகிய மரமே! பரமாதிய நரமேன
உயிரெய் உரயரக
ஸத்திரேயம்/ ஸ்ரீமஹானீகரும் சொல்லும் ஸத்தியவரககம்

* * * * *

நாமம் உருயாவையுமே பிரமம்மென்றும்
 நாம் அந்த பரமீ பிரமம் தாமென்றும்,
 சேமமுற செய்விய இவ்வர்த்தம் தன்னில்,
 சிறிதேனும் சங்கையி லீ லீ ஸதீத்யம் தான்.
 நாமமெல்லாம் கடந்தெங்கும் நிறைவாய் நின்ற
 தத்துவமாம் சிவம் ஆணை உண்மை சொன்னேம்.
 ஆம்! அவ்வ! எண்ணுவும் இவ் சங்கியாமல்,
 அறைநீ தவண்ணம் அகிதிடமாய் நிச்சயியாய்.

நருகீத:- இது ஓர் ஆக்கியமரணபாடலாகும்.
ஐந்தாவது பரிசையம்! ஆறாவது வரியையம்!
சந்திரன் ஆத்மநு உணர்வு
நாமமெல்லாம் கடந்தெங்கும் நிறைவாய் நின்ற
தத்துவமாம் சிவம் ஆணை! உண்மை சொன்னேம்.
இவ்விருவரிகளையும் உள்ளீ ஆத்மநு நோக்கியும்.

நாமம் கடந்த நி^பஎன்பதை உரையம்
கூலாத் தயரம்

ஓலிகடந்த அகண்டவராளி

ஆடும்.

இந்த ஓலி^{என்பது}பிரணய ஓசை

ஆடும். இதன் ரகஸ்யம் என்னெனில்?

ஓலிபிடுகுலி! ஓளி! ஓடுகும்!

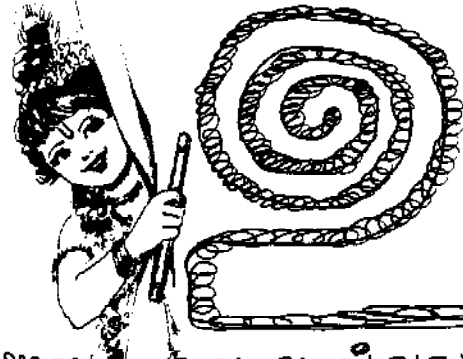
அதாவது அகண்டப் பெராளியே ஓன்ய

தோன்றியதாடும். அதுவே தான்தானய்
(கல்யாணம்) தான்தானய் (அருந்தநாடும்)
யாறையாகயோ! ஓட அளவுள்ள ஜலமாகயோ!

ஓர் தோற்றமும்! இருபடிமும்! ஆறாயின்தரே

யோ தமாயா (என்ற ஓர் ஓலி) ஓலி ஓண்ட

யோகமரயாவை ஆற்றல்மிக்க சக்தி நமவாகயும்
யிரணயாஹார ஓலி (ஓசை) யாகயும் ஓர் விவரம்

173

ஆகவே - நாமமவ்வாமம் கடந்தவீ கும் நிறை வானது!
என்றார்கள் ஸ்ரீமஹான்கள். ஓருவர் கிதை

சொல்லியபோது:- ஆ திக் கும், ஓன்,

ஆ தி/எ ன் ன டி? சி ன் கி! எ ன் னு ன்

அ ந்த கரு வு க் கு ன்! கருவாய்

நி ன் ற து. சி ன் கா/எ ன் னு ன்.

இதை கிள்வறரு கடந்தவீர் சொல்லியபோது:-

வெளிக் குள் வெளிக் குள்!

ஓ லிக் குள்! ஓ லியாய் ஆஹ

என்றார்கள். ஆ க வே ?????

ஓ னி இவ்வாமம் ஓ லி கருக்காத.
கருக்க முடியாத.

ஓ லி , ஓ னி கி ய ன் கா து.

என ஆகி ஸ்ரீமஹான்களின்
 வாயிலாக அறிகிறோம்.

து வ ன் கா து.
ஹ ன் கா து.

ஔரிய விரக்துவகே ஔரியாகும்
 ஔரியிலிருந்து ஔரி வராவிடபாவி ஔரி

அகண்ட மொள துள நக மாய் இருக்க
 ஆறவி அது கருத்தும் இவ்வாத தேயாகும் என
 அகவேதான் :- நாம மெல்வாய் கடந்த விகும்

நிறைவாய் நின்ற அந்த ப்ரகுவகுதை

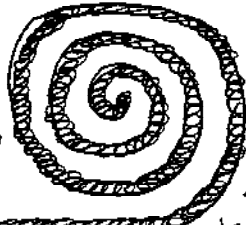
ந த் து வ மாய்! தி வ ம்! ஆ னை!
 உண்மை சொல்லும் என்ருர் ப்ரகரு தேவரீ
 இதில் என்னை உணர் கிரேம் என்ருவீ?

தத்பத ன்சலும்! ப்ரவகவாகும் தீவய்பத
 ப்ரமபகமாயும்

ஐவலும்! ஜவாதமாயும் குவமென்ற

அஸிபத ப்ரமீ வாகருளும்! ஔ ன்ரு த
 தினை த்து

சொன்ன வாக்கியத்திவீ சமீசயம் கெரன்ருக
 எங்கிரும்

வ்யாஹைகள்:-
 தொந்த பந்த பந்த
 குணங்கள் குணகரணம்.
 வ்யாஹைகரணம்:- அஹவந்
 வநிசைய அஹவந் கழித்திரிசுநா.
 மணகரணம்:- தாஹை கரணகரணம்
 உணகரணம் கரணகரணம். அஹவந் கரணகரணம்

75

இளியாடலின் கருத்து

நாமம் & ரேஷம் | அநீதீததயம்

பதுமைகரணம் கரண ரேஷம்

பின்வ்யாஹைகரணம்

பின்வ்யாஹைகரணம் மயமாக உணர்வு ரேஷம்

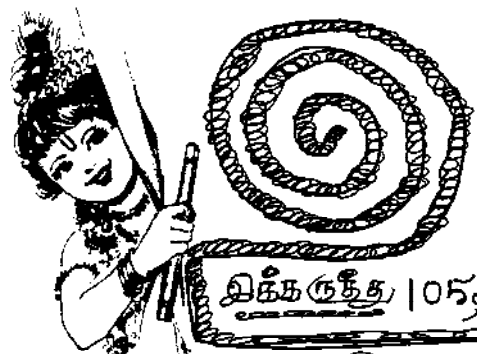
ரேஷம் மணிரேஷம் | மணிரேஷம் கியபரணம் / பரணகிய

நாமம் / நாமகியபரணம் / என அஹைகரணகியபரணம்

ஒது எம் மந்திரகரணகிய கியம் அஹைகரணகியபரணம்

105

நினாநிடை யே நிச்சலமாய் நிலைத்துநிற்கும்
 நிலைமையதே நிகரற்ற மோகமமாகும்.
 தன்னிடை யே தானுக தனித்தியாமல்
 துரங்கமென சுவிய்பதுவே பந்தமாகும்.
 உன்னியியல் ஓர் உருவாய் உன்னையன்றி
 உலகுதரும் காரணமோர் அணுகும் கிஸ்கி
 தன்னியணை! ஆதலினால் நியப்புவோதும்
 தன்னிடை யே தானுகத் தனித்து நிற்பாய்

இரண்டின் இக்கருத்து 105, 106 வது ஆகிய விளக்கமாவது.

கருத்து - தன்னி அநிய தனக்கு ஓரு

கேடு மி வ ி த னி னை அநியா ம லீ தா னை

நக ரு கி ன் று ா கி யி ய நெடுவதற்கு ி ச னை

மஹானிகளோ! கு டு தே உ ரோ! தாமமை இவீ

உ ன் ம ன மெ கா ர ண ம ரு மி

சொந்த பந்தயாச மி னி யின் இனிமை / வரன் வொருந்

வண்ணினை யோம மயக்கம் / மூக்கவன சகலி

பாடம் படிவிய / பாடம் பகலி / போட்டி யொருமை!

நம் மன லு ம் கு டி ய னா? என்ற சந்தேகம்

உன் மனம் சபவத்தால் அநசவதற்கு

உன் மனமே கா ர ண ம் - வேறு எவரு மி வீ

இகன் காரணம் ச ா வ ா ன் யி ய ன் ன மி

நிவி வொருமல் வாய் தா மை மாக இவ் பகு

காரணம் ஆகும் என பிற மரண மாக சொல் வேறம்

177

மன அழிவை நிறுத்தவது / சர்வாராயணமாருதி நினை
 மனைத நூசல் செய்வது / அகண்ட பரபாவ ஜெயகரிய
 பிரம மாராயண மாருதி
 உன்னிவ் துருவ வந்து நிற்க வேண்டுகு
 உனக்கு அண்ணியமாய் அனைத்து நாமருபங்களையும்
 எந்தவித அடியில் வரமல் பழமைகளாக நூண
 யின் அவைகள் அனைத்தையும் வாமம் லாடமாக 99
 உன் தாவத்தையும் அவனை நுகர துமையாக
 காண முடியாத ஆதவ் உணர் முடியும்
 உன் தாவகியக்கம் உன் மனைவசம் இருப்பதால்
 காண முடியாத ஆதவ் உணர் வாம் இது அதுபவம்
 அதை உன் மனை அசையு படிப்படியாக
 படிப்படியாக படிப்படியாக நின்று விடுமீ
 குறைந்த

மின் அபிபதுமைகள்! அநீக்தம் மணம் ய ஓம ரை

ஸ் ப ய அ லு ப வ த் தி வ் உ ண னு மு டி ய ம்!

புதுமைகளாகவும், பின் புதுமைகளின் அடைய கவும்

நா ண ம ல் (அ சை சை நிறுத்தவும் முடியாது) மன்னிய உரைவும் முடியாது.

ர ஸ் வ ம் ம ண னு க உ ண னு மு டி ய ம்!

உ ண ம ன ம் அ சை சை நு ண னு | ர ண னு க!

ர ண னு ம ண னு ய ய ந் து ம் அ கு ம் ரை உ ண னு.

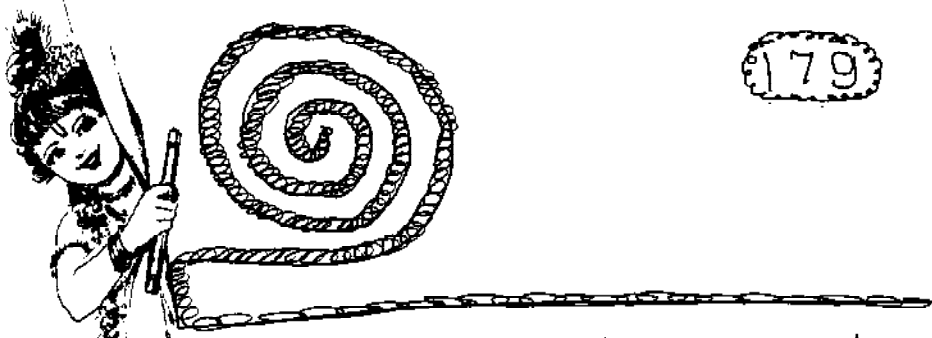
கிந்த கிட உ ண னு ய ம் ப டி ய ர யே ண் டு ம ன் டு ல்

நாம டு ப! ஐ க ஐ ய! அநீக்த கோற்றவிக ரும்

ம ண னு க் கு அ ன் னி ய ண னு ய

ப ர த் தி ந் கு அ ன் னி ய ண னு ய!

ரதுவம்! ரவரும்! மனிதனே! கேயனே!

ந்சனே! நகரம்பனே! வம்பனே! துன்பனே!

ஒருபுணைகரும்கிவீ.

கிவீ! கிவீ! கிவீ! கிவீவகிவீ!!!

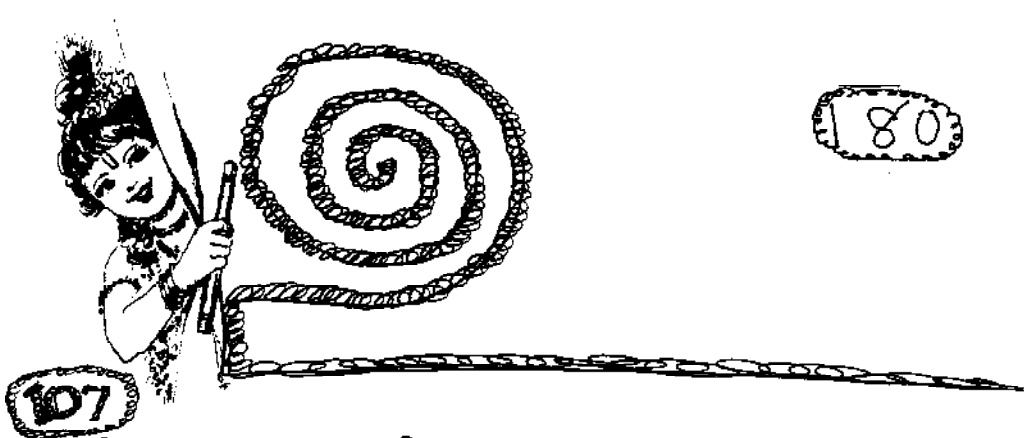
இருப்பது அகண்டப் பரநிச்சயத் துத

காலகதமரணம்! அதயரணம்! யரணம் அது! என

அகிவ மயமானம் நிதியரணம்.

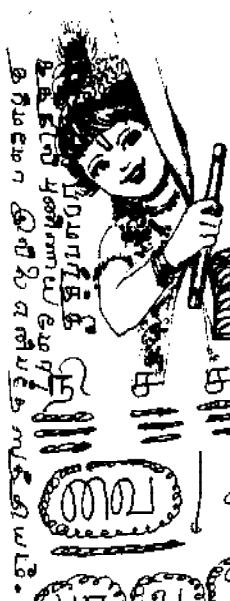
105 கீழே உள்ள பாடல்களில் கருத்து மேலே உள்ளது.

தண்ணிடைபு தானாக தனிய்புதற்கு,
 தனக்கயல்போல்தோன்றியிடும் தோற்றமெல்
 அன்றியமாய் ஒருகாலும் இல்லியென்றும், வாழ்
 அதில முமே ஆன்மாவாம் அதுநாமே என்றும்,
 பின்னமல்லிவா அகண்டப் பரநிச்சயத் துத,
 யெனுவதுவே காரணமாம் அதலரணே,
 பன்னிய வாறு அகண்டப் பரநிச்சயத் துத,
 பற்றியதால் படுப்பற்ற பரமேயாவாய்.

நிச்சலமாம் நிச்சயமே அகண்டானந்த,
 நிலைமையற நிகரற்ற ஏதுவாகும்.
 உச்சமதாம் நிச்சயமே செய்ய, செய்ய,
 உலகுதல் துவைதத்தின்தோற்றம்நீங்கும்.
 துச்சமதாம் துவைதத்தின்தோற்றம்நீங்கில்.
 துகளற்ற ஆனந்தம் ஸ்வயமாய் தோற்றம்.
 அச்சமில்லா நிச்சயமே செய் திங்கத்தால்.
 அகண்டபரம ஆனந்தம் அடைந்துவாழ்வாய்.
 கருத்து :— இதில் ஆதல் கிரணம் உடிகளே!

நோக்கியும்
 நிச்சலமாம் நிச்சயமே அகண்டானந்த
 நிலைமையற நிகரற்ற மேர சடிமரமும்
 என்கிறார். இதன் உள் ஆனந்த கருத்தை உணரவும்
 நிச்சலமாம் — அசையற்ற! அகாவது
 ஆசையற்ற! அகாவது எண்ணமற்ற! அகாவது
 ச த த து னி ய த தி யும்

சுந்தரமயம் பாரதி

எண்ணெய்க்கு சூத்த
சூனையாய்!

181

நுனைய விட்டால் சிது
ஜீவன் முக்கியாகாது.

அதுவே நமையா வின் ஸ்திரமாமம்.

சு ச ய மா ன னு ள் உ ண ன் னை

அவ்வுணர்வானது அகண்டானம்

பா வ னை யா கிய! அதுவே நமம்

நாமே சிது! கிது எண்ணெய்வ! உணர்வாகும்!

பாவ குத்தம் ஆகும் பாவகுத்தியாவிக் குயமமேயாவாய்

வெளக்க நாமமே எண்ணம் எண்ணமேயாகும்

பரமார்த்தம் எண்ணம் எண்ணமாகிறது

அது பாவ குத்தம் உணர்வாகும் எண்ணம்

வெளக்கத்தில் கோடி குண எண்ணங்கள் பரிதமமம்

பரமார்த்தத்தில் நிக் குண உணர்வு

உணர்ச்சிகளும்

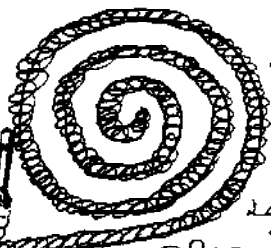

அதுவேயாம்! யா மே அது!
 எண்ணைமல்பம்
 அதுவாயகுத்தமரமம் 82
 அதுவாயகுத்தமரமம்

குந்தையதில்! மனம் உண்டு
 மிகையதில்! அதுவு
 பரமார்த்தக்கல்! மேறறுவு
 இய்யேறறுவறிய உணர்வாறையாயுதையாறையு,
 பரத்தடனி கலக்கச் செய்து விட்டு
 மிணைம்குடும் கடி யோல் தலும் சாம்பலாகிவிதம்
 இந்த உயர்ந்த! உணர்ந்த! உணர்வாற!

அதுவேயாம்! யா மே அது!
 எண்ணைமல்பம்
 அதுவாயகுத்தமரமம்

யா வுதீத யா வுதீத யை! செய்யச் செய்ய!
 செய்யச் செய்ய! செய்யச் செய்ய! செய்யச் செய்ய!
 செய்யச் செய்ய! செய்யச் செய்ய! செய்யச் செய்ய!
 செய்யச் செய்ய! செய்யச் செய்ய! செய்யச் செய்ய!
 செய்யச் செய்ய! செய்யச் செய்ய! செய்யச் செய்ய!

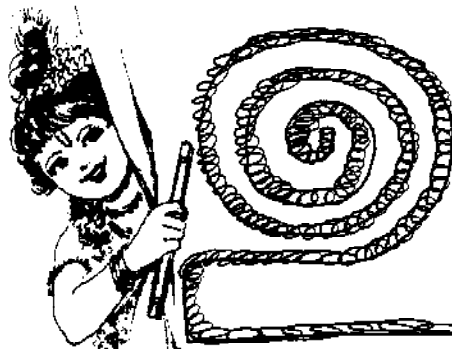
இயற் றணர்வுத்
 டிமை சுருக் தடி
 மேல பத்தி ல் கலத்து
 மயமற கிவிடும். இயற் றமயம்
 ஆனது யே/ஆனி டுகி டு மொடை னை.

83

நா ம டே ப டு க னீ வ / தோற்றமாகிய
 து வை கு ம் ம ஹ யு ம்!
 து வை கு ப ய ம் நா சி ம ன் கு ம்!
 அ தா வ து?

எஸ்வாம் வாமம்மைகளாகவும்! வாமம்ம வாத
 டமாகவும்! களையும் / அனுபவிக்கவும்! முடியும்
 இந்நிலை வந்திருந்தான் வாமம்மைகள் அனைத்தும்
 ம ண் ம ய மெ ரை உரை முடியும். வாமம்மையாக
 களையும், அவைகளை மண்ணை உரை முடியாது.

நாம டே ப டு க னீ வ / அனைத்து தோற்றங்களையும்!
 ம ண் கு க உணராமல்; ப்ர உரை யு!
 அனுபவ ஸரத்தியமாகாத/ என்னை தெரியும்.

யொம்மைத்த னாக காணும் நியிவிந் குண கோஷம்
 சரீவநாசமாணம். எவ்வடி என்குவீ?

அவரவர் செய்கு, அவரவர் புண்ணிய பாய வினையால்
 ” கர்மாக்களே ஓயுங்காக அனுபவிக்கின்ற
 னர்.

அவரவர் விதைக்கு அவரவர் நாடு காரணம்
ஆல் பந் து வர வு & வ ர வு பந் து!

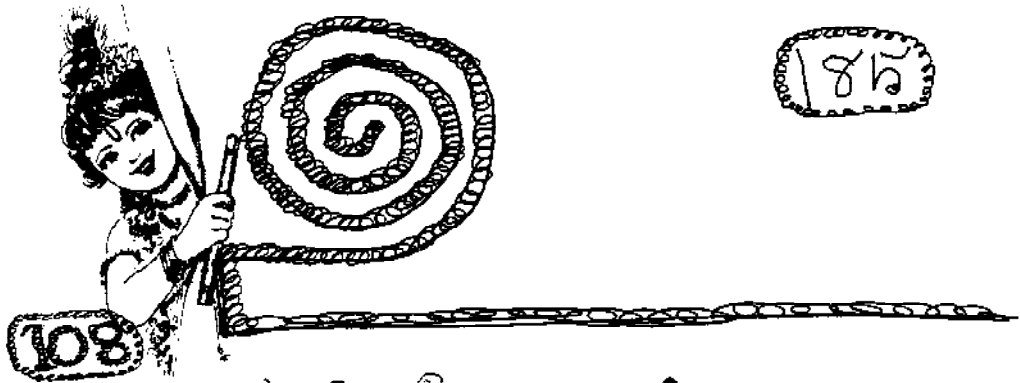
நடைபயவதரல் மனதில் மட்டுமே விதியாகும்
 ஆத விதியாகும் கையது சிவியுத தன்மை

இவ்வந்தக் காரணமும் நாடு அட வ க
 நடந்தால் உலகம் ஆனந்தமயமும் நாடு

அடக்கம் போது துணைமாய் ஓய வுதும்.
 இவ்வடி மனவி சாரணை யுடன செயல்படலால்

ஒன்று வந்த வினை மட்டுமே முடியும் வேறுவினை தொடராத
 துணைதாயம் நாசமாணம்; அத்வதானந்தம் யுற முடியும்

—X—X—X—X—X—X—X—X—

மாநவணை/இந்நூல் கேட்கத் தக்கது
 மாசற்ற மாணக்கன் அரியவன்தான்
 சாதகமாய் இந்நூல் உபதேசிகமும்
 ஸத்குருவும் சாலபுமே அரியவன்தான்
 பேதமுற இந்நூலின் புஸ்தகத்தை
 பெற்றவரும் மெத்தவுமே அரியவராவார்
 ஆதீய இவ்வேதுவிறால் இந்நூல் லாங்கும்
 உரமாக பிரசித்திமே வவில்லை
 கருத்து: - எம்மாநவந்தில் உதித்த
 குழந்தாய்!

இந்த சிவரகச்ய நூல் (நீதிமதிப்பு கீதையை)
ஸ் வ ய நா ந ஐ ப வ நூ ல்

சிரத்தையுடன் கேட்டு, அது நாம் எதற்கு உப
 யோகமாக உபயோகிப்பது உரியதா என்பதை
 உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும். உரியபடி உபயோகிப்பதை
 இடைப்பது அபிஷேகம் அபிஷேகம் காணும் :-

186

- 1) நான | ராணை | விடமுடியா மயக்க இனிமை
 (ஆனாய்)
- 2) மண்! ஞான்! வண்! " " "
- 3) பாடல் படிச்சு | பாடல் படிச்சு | மொழி போதை
- 4) கு ந் த வ ன ம் & த ந் த ர ம் யின் " " "
- 5) போ டி டி & வ ர ரு மை யின் அநுமமதை
- 6) நான பாடல் காம அனுபவியாமல் போதியிச்சு
- 7) தந் வ ரு மை யரல் கோ ல்லாம் அ வ ளு கி ய யு கி கி
- 8) கிணை குருநம் பித்தைய ல் வரம் ல் அநையகர்
 வியாபாறம்! விளம்பரம்! ஆடம்பரம்! மதிமயக்கம்
- 9) சா வார ப ப னை ம் | பரிசு ரணைமக கில்வாமை
- 10) நாம் ஏன் பிறந்தோம்? எனகேட்டால்? உலக
 இனிமையை அனுபவிக்கக்கூடாள் பிறந்தோம் என,
 உலக இனிமை யில்லையாதி, தன்னை அநியம் அநிய விருமயாமை

187

மின்னனும் அனேகம் உண்டு முடிந்த ஆடியாகத்

மனமே சாகத் தான் வந்தோம்! என்
 மனமே சாகத் தான் வந்தோம்! என்

மனமே சாகத் தான் வந்தோம்! என்
 மனமே சாகத் தான் வந்தோம்! என்

திட உறுதி யின் வை ராக் கிய யின் மையே

உத்தமஸ்துதி காணாமல் கிருர்

அதே வரல் ?

சு.....சு.....மா.....ர்.....த.....ற.....யி!

நான்! எனதை விட ஆடியா மையினால்

நாஸ்திர பண மத து க கிருக்கிருன்

நாஸ்திர பண மத து க கிருக்கிருன் ஆவ்நாஸ்திர பண மத து க கிருக்கிருன்

விநாயகம்! விநாயகம்! ஆபவரமாத் திருமகரல்

விநாயகம்! விநாயகம்! ஆபவரமாத் திருமகரல்

3 நான் லேகு யேநாந்த ஸாஸ்திரயாடல் கற்புது

பிறருக்கு யோதிய்யகற்கே) நான் ஸரதிக் கஅல்ல
என்கிருக்கிறான்.

4 நான் அனுபவிக்க இயவாகு ன்மையினால்

அனுபயம் என ஒன்றி விடே என்கிருக்கார்.

நாமமை - நாம கரு ச சை (ஆசையம்)

யட்டம்! யதவி! யகந்த! அந்தஸ்தின் மொழியாடும்.

5 தன்மைமொல் ஓர் குரு ஆக குபவன்

ஸத குரு ஆகாண் தன்மைமொல் ஓர் சிமைகாவதி

ஆக்காமல் தன்மை நம்பியவனே! மட்டுமே

ஓ வன் முக்தி தீகு வசுகாலையெவளில்.

6 ஓ வதாந்த கு த்வத் தை! கு கு விஸ்

நா ச ம் தை ய) என்பவனில்.

189

7 வாக்கில் கிணியையும் / வாழ்க்கையில் எளிதையும்
 தூவத்திலும் பணியும் / சாதனையில் செயலுமையும்

தம் சாதனையால் போதியவையல்ல.

8 தூய்மை ஓர் ஏணியாகவும் / சூடாகவும் /

உருந்தவகை, தம்மை நம்பும் அன்பர்களின்

பாடுகளை யாகவும் செயலும் கருவியல்ல.

9 மந்திரவாணியை மறந்து என் தாளமல்ல.

அவன் சொல்லும் மயக்கத்தை விடுத்து

அவன் குணியை யவதிகை மட்டுமே!

ஏற்கச் செய்து அதில் சரிவாழ்வணமும்!

பின் பிறவற்றையெல்லாம் போதியவையல்ல.

10 கீழ்க்காணும் ஸா ஸா! ஸா ஸா! ஸா ஸா!

என துக்கி விரயம் கு கு ஸா ஸா க ஸா!

அவன் சி ரு ஶ டு யா கி ய!

பேர ஸ ந் க ன ம டு ம்

நா ன், எனது, என யுகித்திரி களையு

அது உன்? உன்? உன்? உன்? உன்? உன்???

இன்ப போதையி ல்மயங்கி, விடுகிறீர்கள் சிறுவர்,

ஆதமாளந்த லீயய அனுயவந்தே மறந்து

விடுகிறீர்களா? அல்லது பேரஸ போதையி ல்

மறுத்து விடுகிறீர்களா? அல்லது

த வி ய ரு ஶ ன் மற தீ க டி த்து வி ட ட ன து?

யாம் அனயோம் கு ரு ஸா ஸா க ஸா! இவ்வாறு

எனுகிய கந்தே இந்த ஏனை நாயகியம் உ ளீகன்

அனைவர்களுடைய கனிஷம் விடுத்து மன்னிய கோடுகிறார்.

191

ஸ்தீதியத்தை உறையவனுக்கு யயம் தேவை இல்லை.

ஆகவே ” ” ப்ரணிய அயஸ்யம் தேவை.

ஆகவே ஸ்தீதிக்கு ஒருவராவது திரணைம்.

அவரைத்தான் கிருத்திரை யம் தேடி அழிகிறது.

ஆகவே ஸ்தீதிக்கு வை யம் திரணைம்.

என்கிறார் அரிதியும் அரிது என்கிறார்.

இக்கவியகத்திவ் போலமொலங்கனிவ்!

சீத்தியமாந்தர் அனைந்தி மதம் ஐந்தி! கிணம்!

மொழி! நாடு! என்ற வித்தியரசம் கிவ்வரமலர்

நர் ம கிணம் யி ன் பவன் எகிர் மா நா

மலர் விடியா யர சிவ்வரமலர் அயசை மட்டுமே!

பரதே
 விரும்புபவரும்கிவீர அளிதிற்பவரு
 கிலிபெயனீயகேஸக்தியம் ஆதயம்?

பூர்வகுகிரீகத்காசுமீ
 வாழ்க்கைவோதும்என்றநிறுவாசுமீ
 நலிவவர்க்குகிணககத்காசுமீ
 துபகபாணைகருளையிறுசுமீபரக
 துநத்கருவாய்கிறநகிவந்த
 ப்ரகருணையினகியலியிறுசுமீ
 சிவர்குஸயமாணமுமீ
 ரிபுககையினமருவடிவமாண
 சுவலகாறையவவநூல
 ரவருவர்க்குருகினி

193

அ நமந் திரு க் திற னோ | அ ம ர்ந் திரு க் திற னோ
 அ வ ர் க ரை வி வ ரம் மா மெ டும் யா க் தி
 சா லி க ள் | ன்ன இ ன்ற ன்ரு கு ந ளு கை சூ சி ந ளு
 இந் த ஸ் வ ய நூ னு ய ப வ நூ லீ | பெ ர் ந ற வ ர னை ய டும் |
 மா மெ டும் யா க் தி ய சா லி க ளா ரும் . இ ன்ற ன்ரு கு
 இந் தூ லீ | அ சி ர க் த னை ய ட ன் | து ண் டி கை ன் ட லீ
 ம டி டும் ப வ ன் க ர ன் து . நூ லீ ச னை த் த ர லீ த ர ன்
 ப வ ன் உ ண் டி . ப சி யா னு டு டி யு ம்
 ச னை த் து டு டி த் து னு னி து யி ல் டொ ள் .
 அ ல் லு கு ?
 ச னை த் த வ ர் க ரு க் கு ப வ ன் க ரு கா சூ ச னை செ ய் .
 இ ர ண் டி னு லும் தீ வ ன் டு க் தி உ ண் டி இ ன்ற ன்ரு கு
 ந ன் த ன ய ம்

① இந்நூல் பரிபலியமாகா காமணம்!!!
 இங்கு சூன்றுநிலிகளில் சொல்லுவாம் அனைத்து
 துணைகம். இவ்விரி டாத்தனைதம் கீழ்க் குறைகம்
 என சூன்று நிலிகளில், உலகையம்!
 பரிபலியானையும்! பரமபுத்தையம்! குறைபாத
 குடையம்! காணாயும்! அனுபவிக்கையம்!
 குடியம் என பரிபலியான்கள் சொல்லாம்
 இனிவிரிபுக்கம்.

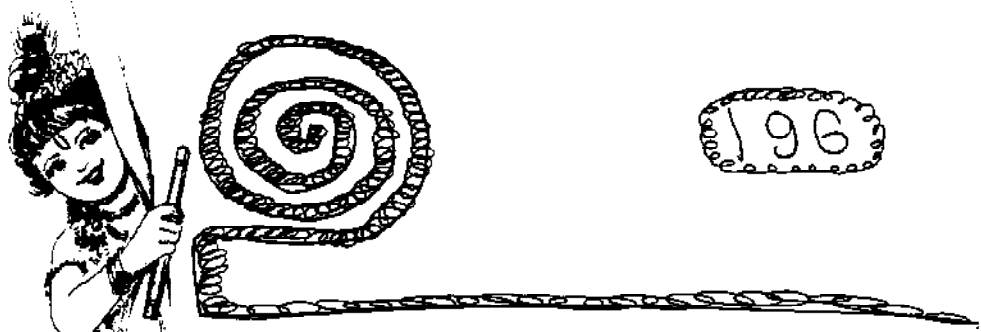
② துணைகம் - நாம ப்/ஐக ஐய/கோந்ருங்கினை
 நண் கு கொண் கு! நானி! எனது! என உருவிய
 ருதியில், தேடி, தேடி, தேடி, தேடி, தேடி, தேடி!
 அபியவம் - இண்ம இண்மமாகத் தேடி அபிநீது,
 இன்பதுன்பதையம்! இணைமுறைதையம் அமடலாம்

95

உயிர்சிவ டாத் தைகம் : கிணவன் ஓடுவன்
 உண்டு என்ற நிலையில் : அநிவால் அவிவிறையலுக்கு
 கண் ட கொள்கிறார் : ஐயத பகீதரல்
 கணம் நிலையில் : அகவல் தாய் & சேய் / ஆண்டாண்
 அசுமம் ! கணவன் & மனைவி ! என்ற நிலையில் ;
 நீ ! நீதான் ! நான் ! நான்தான் ! என இயலா நீ தை
 மிகத் துணை ! நிலையாமை கிளிவ்
 அனுபவம் பெற்று வரும் போது அவன் கருணையால்
 குளிசாண்ன ஓ ன் னு பே தும் நா ச மா கி !
 நயம் ! யா தும் ! ஓ ன் னு ! நிலையில் ;
 பேதமற்ற ச ம மா த வா ம் / ரை உணர்க்

சுமனாக வாழே தவிர ஓன்றாக ஓடியாது.

இதுவே விஸிஷ்டாத் தைவ தமர குமீ ரண அநிக.

மேவே ஸனிய திவ்விரண்டியும், குறைபாக

இன்பதுன்பமும் | மந்திரத்திவ்விரானந்தமும் உண்டு

குறைபாக உண்டு அனுபவிக்கும் நிலையம் உண்டு

(ஸாநகம்) துண்டி அனுபவம் வரும் நிலையம் உண்டு

முந் தயது சி கு தய வர ய யா கு ம்

யிந் தயது மைய்யம் போன்ற யாய்யா கும் ரண உண்க

இரண்டியும் | காண்பானி | காட்கி உண்டு

அடைய வனி அடையம் வந்திரண உண்டு

முந் தயது மனம் | யிந் தயது அநியு | ரணகிரண்டமும்

இரண்டுமே ரண வடிவ மா கு ம் ரண உண்க

197

① துணைபாடியாய் நாம டேயு கதி லீ /

ஆடி | ஓடி | தேடி | கண்டு | உத்யம் திடு; துணை

நாயகி டுக்காயம் னோக்கரவன் கை

கொடுக்கல் வாங்கல் & டோக்கு வரவு | தன்கால

உண்மையாக கடுமீயகாலம்; அது மே மே மே

யிளயாடாக கடுமீயகால்; கம்மனிக தீயதல்

ம நுக க யும் டுடியாது, மறக்கயும் டுடியாது

② விஸிஷ்டாக் துணைபாடியாய்,

உண்மையக்தீயிஸ் திருப்பவர்கள் உடரும்)

குதியு :- ஆறல் சாமனியர்கள் வீயகவரன்!

உண்மையாக உறைகுண்மையால், தண்டனே

கூடது! கொண்டனே கோவம்

நாம டேயு துணைபாடியாய் நாயகி டுக்காயம்

அவர்கள் சொல்லவேயா லீ

- A) புகழை! அபிஷேகம்! ஆராதனை! என
 தன்னை கரும் பரிணயம் பரிணேதிக் கொண்ட ரீதன்.
- B) தீர்த்தம்! ஓர்த்தி! ஸ்தலம்! என வந்தோள்
 குருவதும், சேஷத்தொடரம் செய்து ஆங்காங்கே,
 பூசகவாளைச் செய்து ஆனந்தம் அடைகிறார்கள்.
- C) மடி ஆச்சாரம் அலங்காரம் கட்டுப்பாடு
 தவாச்சாரி குடியில்! வந்தோள் குருவதும்,
 கத்தமத்தமமாக கிடுக்கிடுக்கள்.
- D) நாமமும்! மத்திர ஆயம்! யோக குடியில்!
 இவைகளில் மனைத அடக்கி அழித்தல்
 அனைவற்றிலும், தூயம் கழிக்கிறார்கள்.
- E) குடிவாக ஆத்தமத்தியணி! அவன்கடுமையிலும்,
 அவன்கடுமையிலும்! தண்டனத்தித்த குடியில்!
 தாய் செய் குடியிலும், சம்பாவனை குடியிலும்,

199

அவனை நாமம்! நாமம் அவனை நாமம்

காமம் கதிருத ப த ழ க் திக் கு த் குதி
 ஆதி க் குதி க் குதி க் குதி க் குதி க் குதி
 உள் நாமம்

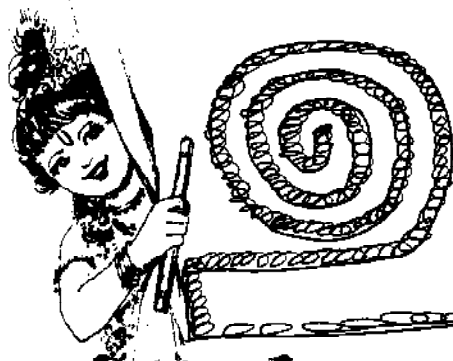
இவடியாம் 100,000 க்கு 99,999 வர்!!!

முனை நிதியும் அந் நிதியும்
 முறையே குறை தம் விந் தம்
 டா குறை தம்! நிதியும்

உலகை! விடமுடியாமல் நியத வா ன் விடமுடியா

இன்பம்! பேரா ன் தம்! உலகவர்
 நேருக்கு நேரா க் குதி

நிதியும் தாமரை நிதியும் அனைத்தும்தாமரை
 நிதியும்!

200

நமசித் அன் னைய லாய் ராவடுடு |
 ராது உம் | கிவாதிநயை | ஸவய
 அகூனடபிவேறாணி | நிபமய
 ரவகும் வி கும் பு வ தி லீ. வி கும் ப
 கியவ வ லீ. வி கும் ப கு டி வ தி லீ.
 வி ரவறே ஓர் தீரணி | அகாவது
 1
 100,000 வ கடித் தி லீ ஓரு வ நி
 மறேநாசலும் ஜீவ நிபமயபும்கரண்ட
 அநிபுநாசலும் ராச " " "
 பரதனோடு பரமாய் கவத்து
 மனைவேமனைகுதுவடுதிரு
 என ஆதி ஸ்ரீ லுண்கள் உறக்காக சிநிகிடுடி

201

இக் கவியுநத்தின் வினோததீதை !
 சந்நிபு உணர்ந்தாவீதானி, மனம் கிவர்கீ

என்ன பாடுபடுக்துதிருநதனும், அபவஸீ
 உண்மை பகீதீயும்! உணர்ந்த ஞானமும்!
 ஏன்பிரகாசிக்கவல்லியென்பதும் விளங்கும்.

① தாதனையாளர்கீயும்! சந்நியாகிகீயும்!

கவியுந பிடிபீயும்! பட்டமீடிபதவி!
 இவைகளின் மோஹம் விடுவதில்லை.

② வாழ்த்தகையின் கிளிமை யில் மயங்கி!
 இவைகளை விட்டால் வாழமுடியாதே என்றும்,
 உபகம் நம்மை ஏற்காதே என்றும், மூரணம்
 அயமாளத்திந்ரு அருகிடுக்கள்

③ முற்கவனசக்கியமல் மோட்டிடிமொருமை
 தொண்டு உவகிடுக்க க வே வாழ்கிடுக்களா
 யணைந்தனைக்கக க ஏயும் வாழவில்லை.

202

4 ஸ்ரீராம! வேத வேதாந்தமே பரிபத்து

அ லு ப வ சா த னை க் கர க தி லீ

ர னீ யம், த ன் வ ரு மை யி ன் னோ த னை க் கர க

அ லு ப வ ம் எ ன ஓ ன் னி லீ ர னீ யம்,

தா ன் கெ ட ட து ம ன் னி, யி ற ன ர ய ம் கெ ட் கி ரு க் கர்

5 த ன் னை அ ஸ்ரீ த் தா லீ தா ன் அ து ஆ க வ ம்

அகாஷது நாமம்! சூயம்! குணம்! குறு! காலம்!

கேசம்! வீத்தமானம்! மனம்! வாக்கு! தாயம்!

ஆகிய இப் பத்தும நாசமாதவ் தானி!

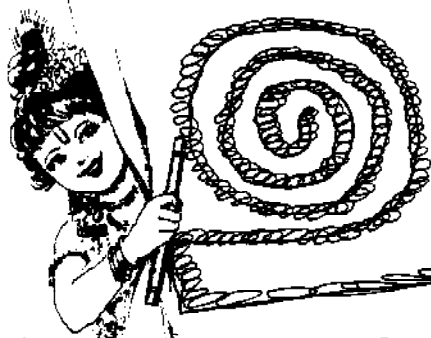
நா ம் அ து! அ து வே நா ம் னெ ன் னி த வ ம்

ர னீ ய ப ர தா ம் கெ ட ன் கை ன ய எ வ ரு ம்

கி டை ப் பி டி க் க இ ய லா த த ன் னை யால் ஸ்ரீ ய

அ லு ப வ ம் எ ன ஓ ன் னி லீ எ ன் கி ரு க் கர்

203

6 ஏதோ ஓர் நாமமே ஓனீற மீயகவரினெ நம்பி

சு ரீ யா ரீ பீ ய ண ம் ப ண ண கி ய லா ம லீ

நீர் ண பிற ம் மம் | ந ண ண பிற ம் மம் எ னீற

பயாவ தைய! உ ண ய் ப ண யி ன ல லீ

வைத்துக் கொண்டு முயற்சிகள் ய் ற ய லீ

அனுபவம் பெற கியவ
யி லீ

7 உண்மை பக்கீக்கோ! உணர்ந்த நுணக்கிற் கோ

நா ணீ & ண ணீ | எ னீற அ ன னீ க ர மீ &

ம ம ண ர ம் த ண ன ம சீ த் து ண ண ர க னீ

அடை தர ன ம் ந ர ம் தெய்வ இயலாமலீ

இவரை நம்பும் அன்பர்களுடும் யி டு வ் கி

எ ன லா ம லீ | த ண ம் ஓ ரீ கு ண வ ர க இ டு க் க சி க த த்
கொள்கிறார்கள்

யிந்நர யும் குணவர்க்கு அடைதொள்கிறார்கள்

204

8 திளி ஸோக்தி லீ ஓருநா னி
 என்ருர்கள் அ ஶ ய வ ரு னிகளி
 அருகுருவளி யா மே எளி
 தி ல உ ன னி ய ரய க ய ல லி லீ
 குலயம் - ஓநி ஶியகயானி அ வ னை ரு ம் அம்
 காலகித யுதகை அ து வே யா ம்
 க்ஷம் யகக்கரது கிதை யரவ னையாகவும்
 யரயரவ னையாகவும் அ ஶை ய த ர ஶீ
 அது அ ஶ ஶிகா ர மா கி ரு
 அ து ய ர வ ஶ ஶீ த ம் எ னை உ ன னி க்
 நான் னி எ ன து எ னை ய தே அ ஶ ஶீ க ர ம் ஶ ஶீ
 அம் எ ன கி தி ஶீ ய ஶ ஶீ க ஶ ஶீ ய ர க க ர ம்

நீ ஜீவன் சூக்தி வயந்நு
 விடாவிதிருமயமு
 இவ்வகில் வந்து எம்பியயல்
 அகம்படமடபுலையே என்னும்
 பயசியல் அவிவாறுசொல்கிருண்

108

தெய்வத்தை | உண்டு என்பயசியம்

தெய்வத்தை | கிலிபெயசியசியம் நமதுக

உருயயருவாய் நாமமேய்வயவாய்

தெய்வத்தை நமதுக யாய் | எனய

15 16 17 18 என்பது கவினேயு வரக்கூடும்

உருயயருவாய் நாமமேய்வயவாய்

எனயம், அச்சுறுத்துகிறது கலியுகமணா தேவன்

ஆய் கிது அச்சுறுத்தவியல் மின்பேனென்தாயம்?

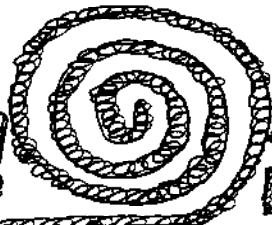
தெய்வமே தீதயுளே நாமம் என;

நீ ஆகிவிட்டால், திருமயமு

நாமமேய்வயவாய் |||

ஜீவன் சூக்தி வயந்நுயிவாய்!

என ஆகி வயயிடு கிருண் எம் கலியுகமணா தமனி

**கர்ணாம்பிகையை
இலக்யம்
பிரபுதநம்பி
கதை? ணக்** என் உணர்வு

ஆகவே க ட யு ி கொவாத்தியரக்தை

அ து வே நாமம் | நாமே அ து | எ ண

ஆ வ த ந் கு ம்! கிருதஸக்தியவாக் கை

சொ ல் வ த ந் கு ம்! அக்ஷரகொள்கிறுறாள்.

10 நாம எவ்வாறாய் கிருவதையுமீ? நமக் கு

அன்னியமாய் எதுவும்! எவரும்! இவ்வாறாய் யும்

நாம என்னையெனம்? எப்படி கிருவீ யோம்?

நம்குள் என்ன? எய்றா! எகையாள் யோம்??

எயரிடம்! எகையிடம்! யெகையெம்? கேடயோம்?

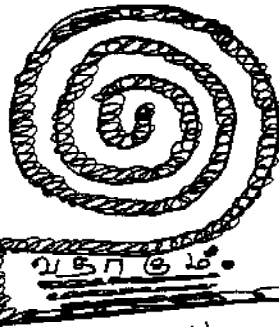
நாம சூனியமெகிலி என்னால் நாம எவ்வாறாயிடுவோம்

என்ற சந்தேக! களங்க! சுவக்க! பயம் கோன்

கர்ணாமனமும் கலி **சோஷமும்**

கிணத்து சூட்டாய் யடைக்கிற ரதன ஆ உணர் க்

நம் அறிவை மறைக்கிற சூட்டிலிட்ட ரதன ஆம்

தஸ்நம்பிக் கை தி ல் ஸ்
 ரஸிபது தம்மை
 இறைவனாகவும் பரமாகவும்
 நம்ப முடியாமல் இயலாமல்
 ஸ்ரீ வ பர வ னை ஸய
 வதாகும்.

எதுவும் | எவரும் | தி ல் லா னை யாகி ன் ற |
 அத ண் ட ப ர யா வ னை யா கு ம்
 1 குருமீயி யி ன் வா க் கு நான் ஆ கு ம்.
 2 பக்த னி ன் " நாம் " .
 3 தா னி யி ன் " யாம் " .
 4 ஸ்ரீ வ தீ ய ம் | தூ ப யா வ னை ஆ கு ம்.
 5 ஸ ச தீ ய ம் | சா ட் சி " " .
 6 ப ர தீ ய ம் | ச ரீ வ சா ட் சி " " .
 1 2 வ த ம் வ த ம் ஸ்ரீ வ ன் ஆ கு ம் .
 2 3 ச ன் வ ச ம் ஸ்ரீ வ ன் " .
 3 ப ர தீ தி ன் அ ம் ஸ ம் ஸ்ரீ வ ந ர க ம ன ன் ஆ ண் டா .
 கருணை நன்மை.
 நம்பமுடியாமல் தஸ்நம்பிக் கை

208

மு... டி... டி... ரை!

ஆன்ம உணர்வான எம் ஆனந்த குடநீரைகளே!

இக்கலியுகம் / முறை யாக

சர்வார்ப்பணம் / செயற்காரக்கு

ஜயகாந்தகாமம் / நாகமாதகாது

ஜயகாந்தகாமம் நாகமாதகாமம் மனம்

வினை / ய நி யா ஹ ப் ய டா து.

மனம் வினை யா நி யா ஹ ப் ய டா து

பிரம்மாணம் யா நி யா திய

பிரம்மாணம்

பிபணம் / ய ய ன் தா து அகால

வினை யும் / மனை யும் / நாகம் செய் ய குடியாகு.

210

ஸரீஸாம் நீயே என்த
 பந்பகவந் சரீஸாரீபணைமான்சு
 ந் பக வத் கு னை வ ப வ
 த் தை! கொடுக்கவ்

இதன்மூலம் என்னை வெளிடுவ் : **ஸரீஸாம்**

நீயே! பந்பகவந் சரீஸாரீபணைமான்சு

நாமரூப/ஜக/ஜீவ தோற்றங்களையும
 அதன் அயக்கங்களையும!

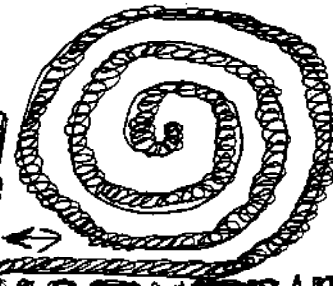
முறை யாக ;
 வொம்மைகளாகவும் ஓ வொம்ம வொம்மகளாகவும் !!

மாயா ஆக்கும் - ஆக்க முடியும். என
 கதுவே பரிபரணைமீபந்தம் குரியாகும். யின்

ஸரீஸாம் இன்றே! அதுமியலே! அது யானலே! யானலே அது!
 என்னை மெய்மொரிமீபணைமொ தது,

அப்படி
பரிபரணையுடைய தைக்கூலன்!
மண்! என ஆக்க முடியும். **ஸரீக்க முடியும்!**

211

காட்சி மாற்றி மாற்றி
உருவகு மனதா வாடு.

காட்சி மாற்ற உரு

மாணவரால் காண்புடியும்

மாணவரால்
முடியும்

பொன்மைக ளாகவும்! பொன்ம வாட்டமாகவும்!

மண்தால் | காணும்; அறிவால் |

மண்தாக | உணர்வுமுடியும். இதன்காரணம்:

கியக்கம் (கூணம்) கோந்துமீயற! நாமபேய்!

மணியாறு | கியக்கம் கோந்துமீயற!

நாமபேய்க்கம் கிடுகும்அற | மண்தாக!

உணர்வு | முடியாது என்பது பரிமாண உணர்வு
பொன்மைக ளும்! அத்தாட்டும்! ஆம்.

மண்தால் | காணும்அறிவு
மண்தாக | உணர்வுமுடியும்.

அறிவால் | உணர்வுமுடியும்.

காட்சி மாற்ற யறும் | உணர்வுமுடியும்.

கிடுகும்அறம்
நாமபேய்க்கம்
கிடுகும்அறம்

மாணவரால்

Abode of Love
You Are Everything!